

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2020. gada 3. – 9. novembris

Nr. 42 (1652)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

Raimondam Paulam Uzlecošās Saules ordenis un Zelta stari

Foto: Pauls Zvirbulis

Japānas valdība paziņojusi to ārvalstnieku sarakstu, kuriem nolēms piešķirt Japānas valsts apbalvojumus. To vidū ir arī mūsu komponists Raimonds Pauls, kuram piešķirts Uzlecošās Saules ordenis un Zelta stari ar kakla lentu, informēja Japānas vēstniecība Latvijā. Kā norādīja vēstniecībā, apbalvojums tika piešķirts par ieguldījumu Japānas un Latvijas kultūras sakaru stiprināšanā ar mūzikas starpniecību, kā arī sapratnes veicināšanu abu valstu starpā.

Vēstniecība savā paziņojumā arī minējusi, ka Raimonds Pauls ir plaši pazīstams mūziķis – komponists, diriģents un pianists, un viņa komponēto dziesmu “Dāvāja Māriņa” (japāņu nosaukums “Miljons rozu”) izpildījuši daudzi japāņu dziedātāji un tā baudījusi lielu popularitāti Japānā. Lūk, kad Raimonds Pauls bija Saimes deputāts, viņš darbojās Latvijas – Japānas parlamentu sadarbības grupā un deva ieguldījumu

abu valstu kultūras apmaiņā, kā arī populārizēja Japānas kultūru Latvijā.

Maestro apsveica ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, paužot prieku par Raimonda Paula talanta augsto novērtējumu.

Redakcija otrdienas, 3. novembra rītā piezvanīja cienījamam Maestro, lai apsveiktu sakarā ar nozīmīgo Japānas valsts atzinību. “Tas tiešām bija priecīgs un negaidīts pārsteigums,” telefonsarunā teica Raimonds Pauls. “Turklāt – lēmumu par tā piešķiršanu paraksta pats Japānas Imperators, bet to man pasniegšot Japānas ārlietu ministrs, kā to paredz viņu zemes protokols. Pats spilgti atceros savu ceļojumu uz Japānu, kad tur laurus plūca mana dziesma par miljoniem rozēm. Kopš tā laika esmu iecienījis japāņu virtuvi – diez, kur Rīgā tagad varētu nobaudīt kādu labu suši?”

Katrā ziņā esmu ļoti gandarīts, un paldies visiem, kas mani sveic ar šo lielo godu.” *Red.*

Ko lēma Amerikas Latviešu apvienība?

2. lpp.

Vai musulmaņu bēgļus Eiropa padarīs par "eiropiešiem"?

5. lpp.

Bērza tāss – cibiņās un maskā jeb Radošie latvieši

6. lpp.

Kāpēc Taivānai un Igaunijai cīņā ar Covid-19 veicas labāk?

7. un 8. lpp.

Mākslinieks Laris Strunke Mūžībā

11. lpp.

Latviešu organizācijas ārzemēs var pieteikt savus projektus Ārlietu ministrijas finansiālajam atbalstam 2021. gadā

Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas vēstniece diasporas jautājumos Elita Gavele 2. novembrī informēja Pasaulē Brīvo latviešu apvienību par to, ka diasporas organizācijas visā pasaulē arī nākamgad varēs pieteikt savus projektus Ārlietu ministrijas finansiālajam atbalstam.

Kopumā Ārlietu ministrijas budžetā 2021. gadā šim mērķim tiks atvēlēti 158 938 eiro, un ir noteikts, ka maksimālais atbalsts vienam projektam nedrīkst pārsniegt 10 000 eiro, tomēr vairumā gadījumu, kā rāda iepriekšējo gadu pieredze, tiek atbalstīti nelieli projekti aptuveni 1 līdz 2 tūkstošu eiro vērtībā.

Priekšroka tiks dota projektiem nacionālās identitātes stiprināšanai, tostarp latviešu valodas un kultūras mantojuma saglabāšanai un popularizēšanai diasporā; diasporas pasākumiem pilsoniskās un politiskās līdzdalības veicināšanai; pasākumiem bērniem un jauniešiem piederības sajūtas Latvijai veicināšanai un pasākumiem diasporas iesaistei Latvijas tautsaimniecības, valsts pārvaldes un zinātnes attīstīšanā.

Reģistrētām diasporas organizācijām savi projekti atbalstam jāpiesaka attiecīgās valsts Latvijas Republikas vēstniecībā vai pārstāvniecībā, bet latviešu organizācijas tajās valstīs, kur Latvijas vēstniecības vai pārstāvniecības nav, savus projektus var iesniegt tieši Ārlietu ministrijā, sūtīt tos uz e-pastu: diaspora@mfa.gov.lv.

Ārlietu ministrija ir izsludinājusi šādus projektu pieteikšanās termiņus 2021. gadā plānotajiem projektiem: projektu iesniegšanas termiņš – 2020. gada 1. decembris – tiem projektiem, kuru īstenošana paredzēta no 2021. gada 1. janvāra līdz 30. aprīlim; 2021. gada 1. marts – tiem projektiem, kuru īstenošana paredzēta no 2021. gada 1. maija līdz 31. augustam; 2021. gada 1. jūlijs – tiem projektiem, kuru īstenošana paredzēta no 2021. gada 1. septembra līdz 31. decembrim.

Detalizēta informācija par diasporas projektu iesniegšanas kārtību un formu atrodama Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas mājas lapas (www.mfa.gov.lv) sadaļas “Aktualitātes” apakšsadaļā “Saītes/Tautiešiem ārzemēs”. **PBLA pārstāvniecība**

Kopš 2019. gada *Brīvā Latvija* iznāk tikai ELEKTRONISKĀ jeb DIGITĀLĀ versijā

Eiropas latviešu diaspora, kā arī mūsu lasītāji Latvijā nedrīkst palikt bez sava informācijas avota, un ceram, ka ar Jūsu atbalstu vēsturiskais preses izdevums tiks turpināts. Mīļie draugi! Aicinām Jūs abonēt digitālo versiju un atbalstīt ar ziedojumiem.

Brīvās Latvijas digitālo versiju pasūtīniet *Brīvās Latvijas* mājaslapā: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>, vai naudu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā: AS SEB banka, kods UNLALV2X, nr.: LV80UNLA0050016243516,

MAKSA:

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55,-
- par 6 mēn. EUR 30,-
- 1 nedēļu EUR 2,-

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuri tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186,-
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86,-

Redakcija Jums labprāt paskaidros tuvāk, ja radušās kādas neskaidrības. Cienīsim pagātni un celsim nākotni!

Ik gadu dāvanā – *Laika* Mākslas kalendārs!

Noslēdzies Amerikas Latviešu apvienības (ALA) 69. kongress

Informāciju sagatavoja ALA 69. Kongresa Rezolūciju komisijas vadītāja Renāte Kenney un Informācijas nozares vadītāja Tatjana Žagare-Vītiņa

23. un 24. oktobrī attālināti, Zoom platformā notika Amerikas Latviešu apvienības kongress. Kongresu atklāja LELBĀL archibīskape Lauma Zušēvica ar emocionālu un uzmundrinošu lūgšanu.

ALA priekšsēdis Pēteris Blumbergs savā uzrunā uzsvēra ALA dzīvotspēju sarežģītajos pandēmijas apstākļos. Vairāk nekā gads ir pagājis kopš 68. kongresa un paveikts ir daudz. To savos apsveikumos atzīmēja gan LR vēstnieks ASV Māris Selga, gan ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, speciālo uzdevumu vēstniece diasporas jautājumos Elita

Gavele, mūsu sadarbības partneri Kanadā, Eiropā un latviešu organizācijās.

Lielu interesi izraisīja žurnālista Paula Raudsepa saruna ar Vācijas Māršala fonda pētnieci Kristīni Bērziņu par Latvijas drošību gaidāmo ASV prezidenta vēlēšanu noskaņā. Bija trīs darba grupas – par ALA politikajām aktivitātēm, par latviskās kultūras un izglītības saglabāšanu un uzturēšanu mums visiem jaunos, neparastos apstākļos.

Dienas noslēgumā apvienības birojā tika izlozēts arī akcijas "Sveika, Latvija!" uzvarētājs, kurš ieguva ALA apmaksātu lidoju-

ma biļeti uz Rīgu. Cerams, ka šo iespēju uzvarētājs Paulis Lazda no Viskonsīnas varēs izmantot tuvākajā laikā, kad atkal varēsim brīvi pārvietoties pa plašo pasauli!

24. oktobrī delegātiem un skatītājiem bija iespēja piedalīties interesantā sarunā par Rīgu. Domnīcas Certus valdes priekšsēdētājs, Latvijas Universitātes asociētais profesors Daunis Aueris prezentēja viņa vadībā veikto pētījumu "RīgaX". Skatītājiem bija daudz jautājumu par to, kā pētnieki redz Latvijas galvaspilsētas attīstību.

Kā savā pārskatā kongresa pir-

majā dienā ziņoja ALA priekšsēdis Pēteris Blumbergs, apvienības finanču situācija ir ļoti laba, tāpēc esam varējuši atļauties atbalstīt vairākas nozīmīgas aktivitātes – sniegt ievērojamu atbalstu ASV latviešu skolām, nometnēm, līdzmaksājumu Amerikas latviešu ziedojumiem, kas palīdzēja iegādāties datorus tālmācībai bērniem Latvijā. Kongress pieņēma ALA budžetu šim darba gadam, jo agrāk to nebija iespēju izdarīt sakarā ar izsludināto pandēmiju.

Bija vairāki interesanti mūsu sadarbības partneru ziņojumi. Pasaules brīvo latviešu apvie-

nības (PBLA) priekšsēde pastāstīja par organizācijas darbu. ALA ir PBLA dalīborganizācija un svarīgs sadarbības partneris.

Interesantu un emocionālu prezentāciju sniedza Latvijas Okupācijas muzeja direktore Solvita Vība un Latvijas Nacionālās operas ģildes prezidents Ivars Slokenbergs. Gadu gaitā ALA dāsnī atbalstījusi gan mūzeju, gan Ģildi.

Kongresā piedalījās 65 delegāti. Tas apstiprināja arī jauno apvienības valdi, tika pieņemtas vairākas rezolūcijas un ieteikumi.

Atrodam to, kas mūs vieno!

Pēteris Blumberga uzruna ALAs 69. kongresa atklāšanā

Esiet sveicināti Amerikas latviešu apvienības 69. kongresā – pirmajā, kas apvienības vēsturē nenotiek klātienē, bet virtuāli!

Bijām plānojuši satikties Miņepolē pavasarī, maijā, bet visas plānotās tikšanās nu kļuvušas par virtuālām sarunām Zoom vietnē. Kad beidzot visi atkal būs kopā klātienē, šodien ir grūti prognozēt.

Šis laiks nav bijis viegls nevienam no mums, jo nevarējām satikties un sadarboties tā, kā esam to darījuši daudzus gadus. Mēs izsakām līdzjutību ikvienam, ko skārusi pandēmijas realitāte – tiem, kas slimoja, tiem, kas zaudēja darbu un iztikas līdzekļus.

Kā tēvam, kuŗa bērni apmeklēja Gaŗezera Vasaras vidusskola un arī mācās universtatēs, man ir īpaši žēl viņu paaudzi, jo zinu, cik grūti jauniešiem bijis atteikties no prieka un kopā būšanas, cik sāpīgi nēpiedzīvot svarīgus dzīves notikumus, kā skolas absolvēšanas ceremoniju, kā arī kultūras un sporta pasākumus, nemaz jau nerunājot par Gaŗezera ballītēm.

Es zinu, ka jūs, sabiedriskie darbinieki, kas savu laiku ziedojat draudzēm, Daugavas Vanagu kopām, latviešu skolām, darāt to arī tāpēc, lai satiktu savējos, lai kopā piedzīvotu draudzību! Mums visiem tā šobrīd pietrūkst, un mums visiem ir skumji.

Vēl sarežģītāku situāciju padara noskaņa mūsu mītnes zemē – Amerikas Savienotajās Valstīs. Mūsu sabiedrība šobrīd ir sašķelta – gan par to, kā reaģēt uz sociālajiem nemieriem valstī, gan par to, kuŗus kandidātus atbalstīt vēlēšanās novembrī?

Bet mēs varam atrast arī to, kas mūs vieno.

Mūs vieno mūsu valoda.

Mūs vieno mūsu kultūra.

Mūs vieno mūsu rūpes par Latviju.

Es esmu īpaši lepns, ka ALA spējusi veiksmīgi darboties pandēmijas laikā un apvienot latviešus ASV caur šīm lietām – caur valodu, caur kultūru un caur rūpēm par Latviju.

ALA saprata, ka latviešu skolas un nometnes jūtas nedroši un nestabili, tāpēc nolēmām atbalstīt latvisko izglītību ar ziedojumu ikvienai latviešu skolai Amerikā, lai tās varētu turpināt darbu.

Pavasārī jutām, ka mūsu sabiedrībai trūkst prieka, un mēs iepriecinājām sabiedrību ar sestdienas vakaru virtuālām kultūras programmām, kas kļuva ļoti populāras.

Pandēmijas laikā mēs nepametām mūsu rūpes par Latviju. Kopā ar Latvijas Bērnu fondu, laikrakstu *Laiks* un skolām Latvijā ALA sarīkoja ziedošanas akciju, kur ASV latviešu dāsnie ziedojumi palīdzēja iegādāties datorus tālmācībām trūcīgu ģimeņu bērniem Latvijā.

Neskatoties uz pandēmiju, un tas varbūt liksies paradoksāli – bet mūsu apvienības pašreizējā finanču situācija ir labāka nekā jebkad agrāk un mūsu darba efektivitāte ir arī tikpat labs kā vienmēr.

Pēdējos piecos gados mēs esam gandrīz dubultojuši mūsu kapitālu, no aptuveni pieciem miljoniem dolāru līdz par pat deviņiem miljoniem. Šo naudu varētu saukt par fondu, angļiski – *endowment*, un es personīgi domāju, ka mums jācenšas to pieaudzēt līdz 50 miljoniem dolāru, lai ALA kļūtu par ASV latviešu sabiedrības pastāvēšanas garantu.

Mēs esam pateicīgi mūsu ziedotājiem, bet es gribu ticēt, ka mēs šo atbalstu esam nopelnījuši, jo esam lietojuši jūsu zie-

Pēteris Blumbergs: "Es aicinu jūs visus, īpaši jauno paaudzi, pavadīt šo laiku, kad mūsu satikšanās brīvība ir ierobežota, plānojot savu dzīvi un raugoties nākotnē, kad atkal būs kopā un piedzīvosim uzplaukumu. Turēsimies kopā, un lai Dievs svētī mūs visus, un lai Dievs svētī Latviju!"

doto naudu, lai atbalstītu Amerikas latviešu nākotni caur mūsu daudzveidīgajām programmām.

Kā ikvienai veiksmīgai organizācijai, mūsu galvenais resurss nav mūsu kapitāls, bet

cilvēki. ALA rūpīgi izvēlas savus valdes locekļus un biroja darbiniekus un sagaida, ka viņi nesavtīgi strādās sabiedrības vārdā. Mēs esam priecīgi un gandarīti arī par mūsu sadarbības

partneriem, paldies tiem, kas šodien ir kopā ar mums!

Šis kongress, kā jau minēju, būs atšķirīgs.

Mums nebūs iespēju viesnīcas lobijā vēl vakara stundā pārrunāt jautājumus pie vīna glāzes, bet mēs esam pateicīgi ikvienam, kuŗš būs kopā ar mums virtuāli – ārlietu ministram, vēstniekiem, organizāciju pārstāvjiem, delegātiem, pētniekiem un žurnālistiem.

Būs interesanti dzirdēt diskusijas mūsu darba grupās, sarunas par ārpolitiku ar Kristīni Bērziņu un Paulu Raudsepu, sarunas par Rīgas nākotni ar pētnieku Dauni Aueru un Mārtiņu Andersonu. Es ceru, ka ikvienam no jums būs iespēja un interese piedalīties šajās sarunās.

Savu uzrunu noslēgšu ar vēl dažiem vārdiem sakarā ar pandēmiju.

Manas paaudzes latvieši ASV nepiedzīvoja Otrā pasaules kara laiku vai bēgļu gaitas, mēs par to mācījāmies no vecvecāku un vecāku stāstiem, mācījāmies amerikāņu skolās un universitātēs. Kara laikā, amerikāņu karavīri, kas ciniņās Eiropā vai Āzijā, bija jauni cilvēki, kuŗu dzīve apstājās uz vairākiem gadiem. Daudzi no viņiem krita, bet tie, kas izdzīvoja, katru dienu domāja par to, ko viņi darīs, kad beidzot atgriezīsies mājās. Kaŗam beidzoties, viņi atgriezās un kļuva par paaudzi, kas bija, vēsturnieku vārdiem runājot, kā izšauta lode, "shot out of a cannon". Viņi beidzot varēja īstenot savu plānu, piepildīt savus sapņus un gribēja to izdarīt ātri, jo saprata laika vērtību. Un kā mēs zinām, ASV pēckara gados sasniedza neticamus panākumus ražošanā un kļuva par spēcīgāko valsti pasaulē.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Okupācijas muzeja video stāstu serija "Bērnība. Pieci stāsti par"

Vīdeo stāstu serija veidota no Okupācijas muzeja audiovizuālo materiālu krājumā esošajām liecībām. Atmiņu fragmenti apkopoti piecos stāstos, kas atklāj bērnu dzīvi dažādos Latvijas vēstures posmos: neatkarīgajā Latvijā, Otrā pasaules kara traģiskajos notikumos, pēckara grūtajos apstākļos, padomju okupācijas laikā un Atmodas laika notikumos. Ģimene, rotaļas, darbs, skolas dzīve un valoda – tie ir daži no aspektiem, caur kuriem atklājas dzīve "ar bērna acīm". Šobrīd Okupācijas muzeja *Youtube* kanālā publiskots pirmais stāsts "Neatkarīgā Latvijā".

Gaidot Lāčplēšu dienu, Aizsardzības ministrija

Jau tradicionāli aicina ikvienu Latvijas iedzīvotāju nēsāt pie apģērba sarkanbaltsarkano lentīti, kas norāda uz 1919. gada 11. novembri, kad pirms 101 gada tika izcīnīta izšķirošā uzvara pār Bermonta karaspēku. Lentītes nēsāšanas ar stūriem uz augšu, veidojot stilizētu burtu "V", kas simbolizē uzvaru. Savukārt sociālā tīkla *Facebook* lietotājiem ir iespēja papildināt savu profila attēlu ar sarkanbaltsarkano lentīti, ko ietver Aizsardzības ministrijas izveidotais profila attēlu rāmis "Par Latvijas Uzvaru", kas vienlaikus simbolizē lepnumu par mūsu karavīriem.

Lāčplēša Kara ordenis ar lentu

Lāčplēšu dienu Latvijā atzīmē par godu neatkarīgās Latvijas armijas uzvarai pār Rietumu brīvprātīgo armiju jeb tā saukto Bermonta karaspēku 1919. gada 11. novembrī. Latvijas armija izšķiroši uzbrukumam bermontiešiem sāka 9. novembrī un, lai gan cīņas bija grūtas, jau 11. novembrī Bermonta karaspēks tika padzīts no Rīgas. Bermontiādes laikā Latvija zaudēja 743 karavīrus, no kuriem 57 bija virsnieki.

Lāčplēšu diena ir nozīmīga arī ar to, ka 1919. gada 11. novembrī tika dibināts Latvijas valsts apbalvojums – Lāčplēša Kara ordenis ar devīzi – "Par Latviju". Lāčplēša Kara ordeni piešķir Latvijas armijas karavīriem, bijušo latviešu strēlnieku pulku karavīriem, kā arī ārzemniekiem, kuņģi piedalījās Latvijas Neatkarības karā vai sniedza ieguldījumu un sekmēja Latvijas valsts nodibināšanu. Kopumā ir pasniegti 2146 Lāčplēša Kara ordeni. Latvijas Neatkarības karš ilga no 1918. gada 18. novembra, kad tika proklamēta Latvijas Republika, līdz 1920. gada 11. augustam, kad tika noslēgts Latvijas – Krievijas miera līgums. 11. augustu Saeima ir

noteikusi par Latvijas brīvības cīņāju piemiņas dienu.

NBS Instruktoru skola atzīmē 20. gadadienu

1. novembrī Nacionālo bruņoto spēku (NBS) Instruktoru skola (IS) atzīmēja savu divdesmito gadadienu. Kā *Sargs.lv* norāda skolas komandieris pulkvežleitnants Vasilijs Gračovs, šo gadu laikā skolu absolvējuši vairāk nekā 8000 kursantu, apgūstot dažādas karjeras un kvalifikācijas mācību programmas. Kā vienu no galvenajiem skolas sasniegumiem komandieris min NBS instruktoru militārās izglītības sistēmas izveidi. Tā nodrošinās vēl profesionālāku instruktoru sagatavošanu, tādējādi sniedzot atbalstu NBS kopējo kaujas spēju attīstībā un valsts aizsardzības uzdevumu veikšanā.

Latvijā NATO kaujas grupai pievienojas Islande

Latvijā izvietotajai NATO kaujas grupai pievienojusies Islande, aģentūru LETA informēja Aizsardzības ministrijā (AM). Ādažu bāzē 3. oktobrī aizsardzības ministrs Artis Pabriks (AP) un Nacionālo bruņoto spēku komandieris Leonīds Kalniņš apmeklēja Islandes uzņemšanas NATO kaujas grupā Latvijā svinīgo ceremoniju. Islande pienesumu sniegs stratēģiskās komunikācijas jomā. Komunikācijas eksperti no Islandes pievienojusies arī NATO paplašinātās klātbūtnes kaujas grupām Lietuvā un Igaunijā. Latviju un Islandi vieno dalība Ziemeļu grupā, kuņas dalībvalstis isteno kopīgus sadarbības projektus aizsardzības jomā. Ziemeļu grupa ir neformāls sadarbības forums, kurā ietilpst Ziemeļvalstis, Baltijas valstis, Vācija, Polija, Nīderlande un Lielbritānija.

Saruna par diasporas jautājumiem Rīgas pili

Aizsardzības ministrija Latvijas Rīgas pili tikās ar Ārlietu ministrijas parlamentāro sekretāri Zandu Kalniņu-Lukaševicu un Ārlietu ministrijas speciālo uzdevumu vēstnieci diasporas jautājumos Elitu Gaveli. Sarunā uzmanība bija veltīta darāmajiem darbiem, kas saistās ar diasporas politiku. Z. Kalniņa-Lukaševica uzsvēra, ka tieši COVID-19 pandēmijas laikā arvien vairāk mūsu cilvēku vēlas atgriezties uz dzīvi Latvijā un aktīvi interesējas par dažādiem jautājumiem, kas saistīti ar pārcelšanos.

Klātesošie bija vienprātīgi, ka nepieciešams tālāks koordinēts valsts darbs izglītības, sociālo jautājumu un ekonomikas laukā, strādājot pie praktiska dialoga ar diasporu par efektīvu sakaru veidošanu ar Latviju, kā arī par

specifiskiem remigrācijas jautājumiem.

Pieprasa novērst Staļina glorificēšanu Gruzijā

31. oktobrī, Gruzijā notika parlamenta vēlēšanas. Eiropas Parlamenta (EP) deputāte Inese Vaidere (ETP) norāda, ka to iznākums var ietekmēt ne tikai valsts turpmāko ģeopolitisko kursu, bet arī attieksmi pret totālāro diktatoru Staļinu. Reaģējot uz saņemtajām ziņām par jauna pieminekļa atklāšanu Staļinam, deputāte ir pieprasījusi Eiropas Savienības (ES) Augstajam pārstāvim ārlietās Ž. Borelam skaidrot, kas tiek darīts, lai Gruzijā novērstu Staļina glorificēšanu.

Inese Vaidere apbalvota ar Gruzijas Valsts apbalvojumu – Svētās karalienes Tamāras ordeni

"Ir nepieņemami, ka Gruzijā joprojām tiek atklāti jauni pieminekļi padomju diktatoram, no kuriem pēdējais parādījies Zestapani pilsētā. Turklāt Staļina dzimtajai pilsētā Gori vēl aizvien darbojas viņa dzīvi glorificējošs muzejs. Tas dziļi aizskar daudzus eiropeiešus, kuņģi ģimenes ir tieša vai netieša veidā cietušas no Staļina noziegumiem. Tādēļ sagaidu, ka ES rikosies, lai Gruzijas valdība šo problēmu novērstu," uzsver Inese Vaidere.

Konkurss par gatavību krīzes situācijām

Aizsardzības ministrija Latvijas ģimenes aicina piedalīties konkursā, kuņa mērķis ir veicināt to atbildīgo dienestu atpazīstamību, kuņģi var tikt iesaistīti dažāda veida krīžu novēršanā. Kā izskatās dažādu atbildīgo dienestu darbinieku formas tērpi, ir aprakstīts Aizsardzības ministrijas sagatavotajā bukletā "Kā rīkoties krīzes gadījumā". Zīmējumus, kuņģi attēlots kāds no bukletā iekļautajiem pārstāvjiem, jāpievieno Aizsardzības ministrijas *Facebook* lapā komentāru sadaļā. Trīs konkursa dalībnieki saņems dāvanu komplektu – somu un citas lietas, kas var noderēt ne tikai krīzes situācijās, bet arī ikdienā.

Pašvaldību likumā ir jābūt nostiprinātām galvaspilsētas funkcijām

Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili tikās ar Rīgas domes priekšsēdi Mārtiņu Staķi, pārrunājot plašu jautājumu loku, kas saistīts ar galvaspilsētas attīstību. Sveicot klātienē ar ievēšanu amatā, Valsts prezidents izjautāja M. Staķi par viņa redzējumu attiecībā uz galvaspilsētas lomas nostiprināšanu likumdošanā, pilsētas stratēģisko attīstību, transporta infrastruktūru, mājokļu po-

SPILGTS CITĀTS

"Jūs pat nenojaušat, kā Krievijā ienīst Gorbačovu!"

Režisors Alvis Hermanis intervijā nedēļrakstam IR

Pirms pāris nedēļām Maskavas Nāciju teātri notika A. Hermaņa režisētā iestudējuma *Gorbačovs pirmizrāde*. Kāpēc režisors izvēlējies izrādīt veidot Krievijā, kur Gorbačovs ir negatīvs tēls, jo sagrāva vareno Padomju Savienību?

"Jūs pat nenojaušat, kādos apmēros Krievijā ienīst Gorbačovu! To nevar izstāstīt. Viņiem Staļins ir pozitīvais varonis, Gorbačovs – sliktākais no visiem.

Pirms pirmizrādes Maskavas komunisti rakstīja vēstuli Kultūras ministrijai, ka izrādi vajag aizliegt. Es pats Krievijā jau vairākus gadus skaitos "svarīgs" rusofobs. Šo kontekstu apzinājos, tāpēc joprojām esmu pārsteigts, ka divi ļoti slavenie aktieri Jevgeņijs Mironovs un Čulpana Hamatova piekrita izrādē piedalīties. Septiņas reizes pārjautāju, vai viņi izvērtējuši visus riskus. Šis ir viņu pilsoniskais varoņdarbs. Piemēram, Hamatova teica, ka *Gorbačova* dēļ sociālajos tīklos no viņas "atsekojusies" puse cilvēku, starp citu, pārsvarā jauni cilvēki. Krievijā tā isti neesmu bijis gandrīz desmit gadus un, godīgi sakot, vairs nesaprotu, kas tur notiek un kas vārās tajā viņu kastrolī. (..)

Gorbačovu uztveru kā radnieku, jo viņš ir pilnībā mainījis manu dzīvi. Viņš ir riktīgs kreisais utopists. Viņam galvā ir līdzīga putra kā Dalailamam, kas bieži piesauc Marksu. Gorbačovam ir naivi un romantiski priekšstati par ideālo pasauli. Bet, ja nebūtu Gorbačova, mēs joprojām dzīvotu kaut kādā Ķīnas modeļa PSRS ar kapitālisma elementiem. Tas ir baiss atklājums, ka mūsu dzīvi pilnībā mainīja viens cilvēks un viņa attiecības ar sievu."

Uzskatāt, ka Raisa Gorbačova spēlējusi tik nozīmīgu lomu perestroikā jeb pārbūvē, kas noslēdzās ar PSRS galu?

"Manā galvā šī loģika ir skaidra. Laikraksta *Novaja Gazeta* redaktors Muratovs ir Gorbačova labākais draugs un tiekas ar viņu katru otro dienu. Uz manu jautājumu, vai perestroika būtu notikusi, ja Gorbačovam būtu cita sieva, viņš atbildēja – nekādā gadījumā! Bet garā atbilde ir tāda, ka jāredz izrāde. Nākamā gada oktobrī tā būs Rīgā."

Vai, veidojot iestudējumu un tiekoties ar pašu Gorbačovu, jums radās vismaz aptuveni priekšstats par to, kāda ir šī vēstures pārveidotāja ikdienas dzīve?

"Krievijā nez kāpēc visi ir pārliecināti, ka viņš dzīvo Vācijā, lai gan Gorbačovs astoņus gadus nav izbraucis no valsts. Viņš ir pilnīgi vientuļs cilvēks. Viņam iedalīta visšvakākā "dāča" (Vasarnīca krievu valodā – *Red.*). Viņš pārvietojas ar *krāģiša* palīdzību. Kremļa viņam piešķirījis mašīnu un ļoti dīvainu miesassargu, kas nemaz nelīdzinās brašajiem puišiem ar melniem vadiņiem ausīs. Tas ir tāds nodzīvojies vecis noplukušā kamzoli, pipē bezfiltra cigaretes. Varbūt kāds no Gorbačova vecajiem kadriem..."

litiku, izglītību un citiem jautājumiem. Galvaspilsētas vadītājs informēja, ka viens no pirmajiem darbiem ir bijis pārveidot Rīgas Tūrisma attīstības biroju *Live Riga* par Rīgas investīciju aģentūru, kas sniegtu plašāku funkciju loku un būtu mērķtiecīgi saistīts ar jaunu investīciju piesaisti pilsētai. Tāpat dienaskārtībā ir darbi, kas saistās ar labu pārvaldību, korupcijas izskaušanu un riska vadību, t. sk. pilsētas kapitālsabiedrībās.

Latvijas Radio – 95

Latvijas Radio uzrunā cilvēkus, lai veicinātu labāku dzīves kvalitāti, nodrošinot objektīvas, operatīvas un daudzveidīgas informācijas pieejamību. Latvijas Radio ir nacionāla mēroga radio-uzņēmums, kas dibināts 1925. gada 1. novembrī. Šobrīd tas nodrošina piecas pamatprogrammas un vairākas mākslinieciskās

Latvijas Radio

struktūrvienības, kas guvušas augstus sasniegumus savās darbības jomās. Programmu izplatīšana notiek FM diapazonā (skatīt Izplatīšanas laiki un frekvences) un *INTERNET* tīklā.

Latvijas Radio ir kultūras iestāde un lielākais programmu producentis Latvijā – ar radioteātri un bērnu vokālo grupu. Fonotēziskā arhīva uzkrāts ap 500 000 ieskaņojumu vienību. No 1993. gada 1. janvāra Latvijas Radio ir Eiropas Raidorganizāciju savienības (*EBU*) biedrs.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Pozitīvi novērtē valdības darbu ārkārtējās situācijas laikā

Latvijas sabiedrība pozitīvi novērtē valsts institūciju darbu ārkārtējās situācijas laikā, liecina Latvijas Universitātes (LU) vadībā īstenotā pētniecības projekta *reCOVeRY-LV* pirmajā posmā veiktās sabiedriskās domas aptaujas dati.

Inna Šteinbuka

Kā informēja LU pārstāve Liene Bērziņa, projekta vadītājas Innas Šteinbukas ieskatā ir zīmīgi, ka puse jeb 50% aptaujāto uzskata, ka ārkārtējās situācijas dēļ valsts savas funkcijas spēj pildīt tikpat labi vai pat labāk, bet 35% piekrit apgalvojumam, ka izjūt lepnību par valsts iestāžu darbu. Pēc viņas paustā, vislielākais atbalsts šādam uzskatam ir jauniešu un senioru vidū. Tāpat pozitīvi esot vērtējams arī tas, ka pandēmija nav veicinājusi iedzīvotāju vēlmi pamest Latviju, jo lielāka daļa aptaujāto atzinusi, ka nav par to domājuši.

Valsts kanceleja ar nozares ministriem sagatavojusi apkopojumu par **ilgtermiņa stratēģiju Covid-19 izplatības ierobežošanai**. Stratēģijas pamatā ir četras riska kategorijas, no kurām pirmā ir viszemākā un ceturtā – visaugstākā. Pašlaik Latvija ir trešajā (oranžajā) riska kategorijā. Saskaņā ar stratēģiju ierobežojumu apjoms var tikt ieviests atkarībā no riska pakāpes. Katrai riska pakāpei rekomendētie pasākumi netiek ieviesti vienlaicīgi, bet pakāpeniski, vadoties pēc faktoriem, kas ir vadošie konkrētajā situācijā.

Reģionālā līmenī vīrusa ierobežojumu ieviešana tiek apsvērta, ja Covid-19 14 dienu kumulatīvā saslimstība uz 100 000 iedzīvotāju pārsniedz 50% no valsts vidējā rādītāja. Jebkurā darbība jebkurā fāzē var tikt papildus ierobežota vai apturēt reģiona vai valsts mērogā, ja tiek konstatēta sakarība ar vīrusa izplatības riskiem. Ar stratēģiju cer apturēt infekcijas izplatību un panākt saslimstības rādītāju samazināšanos, novērst pārslodzi veselības aprūpei, nodrošināt izglītības pieejamību bērniem un sabalansēt piesardzības pasākumus ar ekonomisko aktivitāti.

Saeima konceptuāli atbalsta 2021. gada budžetu

28. oktobrī, Saeima attālinātā ārkārtas sēdē pēc vairāk nekā sešu stundu debatēm konceptuāli atbalstīja nākamā gada budžeta paketi jeb kopumā 30 likumprojektus. Šī ir pirmā reize, kad Saeima darbu pie budžeta veic attālināti e-Saeimas platformā Covid-19 izplatības ierobežošanai noteikto epidemioloģiskās drošības pasākumu dēļ.

Likumprojekti tiek izskatīti divos lasījumos steidzamības kārtā, priekšlikumu iesniegšanas otrajam lasījumam termiņš bija noteikts līdz 30. oktobra pusdienlaikam, bet otrais lasījums Saeimā paredzēts 23. novembrī. Saskaņā ar likumu budžeta projektam iesniegtos priekšlikumus starp lasījumiem Saeimā vērtē arī Ministru kabinets, sniedzot savu atzinumu.

Lidojumi aizliegti uz 9 Eiropas valstīm,

pašizolācijas sarakstā nav 4 valstis. Slimību profilakses un kontroles centrs (SPKC) noteicis, ka turpmāk pašizolācija būs jāievēro, iecelšot no valstīm, kur 14 dienu kumulatīvais Covid-19 saslimstības rādītājs uz 100 000 iedzīvotāju pārsniedz 121,7 gadījumus. Līdz ar to var bez pašizolācijas iecelt no četrām Eiropas valstīm.

Savukārt starptautiskie pasažieru pārvadājumi ir aizliegti uz deviņām valstīm. Lidojumi un citi starptautiskie pasažieru pārvadājumi aizliegti uz Andoru, Beļģiju, Čehiju, Luksemburgu, Slovēniju, Šveici, Vatikānu, Lichtenšteinu, Nīderlandi un citām ārpus Eiropas Savienības (ES) esošajām un sarakstā neminētajām valstīm. Turpmāk ikvienam, kas ierodas Latvijā no valsts, kur saslimstības riska novērtējums ir augstāks par 121,7, ir jāievēro pašizolācija. Pagājušajā nedēļā šis sliekšnis bija 82,7.

Latvijā veikta līdz šim nebijusi operācija

Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas (TOS) Mugurkaula un locītavu chirurgijas centra ķirurgi pirmo reizi Latvijā ir veikusi maksimāli saudzīgu (mazināvu) un efektīvu ķirurģisku ārstēšanu pacientam ar vairākiem mugurkaula lūzumiem vienlaicīgi, informēja TOS pārstāve Elīna Tolokonceva. Šāda apjoma kombinētās traumas operācija mazināvu veidā Latvijā notika pirmo reizi un ir ievērojami saudzīgāka pacientam, kā arī samazina agrīno atveseļošanās laiku no trim mēnešiem līdz pāris nedēļām.

38 gadus vecs pacients kritot no motorollera guvis kombinētu un komplikētu mugurkaula 6. krūšu skriemeļa nestabilu lūzumu un 2. kakla skriemeļa lūzumus vienlaicīgi. Sākotnēji pacients ārstējies kādā 4.līmeņa slimnīcā, kur bija gulošs.

Ziņas īsumā

* Saeima 29. oktobrī, atbalstīja sodu noteikšanu par sejas masku nevalkāšanu sabiedriskās vietās, kur to lietošanu prasa noteikumi. Saeima atbalstīja steidzamības kārtā virzītos grozījumus Covid-19 infekcijas pārvaldības likumā, kas paredz **sodus par masku nelietošanu no brīdinājuma līdz**

pat 50 eiro. Pants par sodiem stāties spēkā no 20. novembra.

*Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) vadība no 1. novembra, devusies pašizolācijā un strādās attālināti, informē LOK. Turpmākās desmit dienas pašizolācijā atradies prezidents Žoržs Tikmers un ģenerālsēkretārs Kārlis Lejnietis, kā arī mārketinga direktore Dace Gulbe un preses sekretārs Mārtiņš Mālmeisters. Kā skaidroja Mālmeisters, LOK vadībai pašizolācijā jānodrošina, jo tā bijusi kontaktā ar Covid-19 inficētu personu. Kontakts noticis, veicot administratīvos darbus, nevis saskarē ar kādu no Latvijas sporta saimes pārstāvjiem.

* Satiksmes ministrs Tālis Linkaits būvniecības uzsākšanas informatīvajā pasākumā medijiem uzsvēra, ka līdz ar **Rail Baltica** Rīgas Centrālā mezgla būvniecības sākšanos novembrī būvdarbi notiks jau visās trijās Baltijas valstīs: "Esam nonākuši pie nākamā būtiskā posma projekta ieviešanā – reāliem būvdarbiem. Pabeigta projektēšana **Rail Baltica** stacijai un saistītajai infrastruktūrai starptautiskajā lidostā **Rīga**. Saņemts Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas apstiprinājums būvprojektam. Kopumā projekts saņēmis 32 institūciju saskaņojumus un atļauju sākt pirmā Baltijas ātrgaitas dzelzceļa un avio savienojuma centra būvniecību, paziņojumā medijiem informēja projekta īstenotājs Latvijā "Eiropas dzelzceļa līnijas" (EDL). Darbi Rīgas centrā tiek plānoti sešos posmos. Būvniecības laikā dzelzceļa stacija un autoosta turpinās darboties.

* Eiropas Savienības (ES) dalībvalstīm saskaroties ar Covid-19 inficēto skaita strauju pieaugumu, Brisele 28. oktobrī, paziņoja, ka tā atvēlēs **100 miljonus eiro** ātro koronavīrusu testu iegādei un izdalīšanai dalībvalstīs.

*Nesen noslēdzās pieteikumu iesniegšana **Baltijas pētniecības programmas** 3. kārtai, kurā piedalās ne tikai Baltijas valstu, bet arī Norvēģijas, Islandes un Lichtenšteinas pārstāvji. Latvija iesniedza 81 pieteikumu no 23 pētniecības organizācijām.

* Latvijas ekonomikā joprojām draud grūtības Covid-19 dēļ, tāpēc arī 2021. gada budžētā paredzēts **stimulēt ekonomiku**, pirms budžeta izskatīšanas pirmajā lasījumā Saeimā teica premjermministrs Krišjānis Kariņš (*Jaunā Vienotība*).

***Kafejnīcu, restorānu un bāru terases** ārā varēs atstāt visu ziemu bez nodevas maksāšanas, žurnālistus informēja Rīgas mērs Mārtiņš Staķis (*Attīstībai/Par! Progresīvie*).

* Lai samazinātu saslimstības pieaugumu, valdība ārkārtas sēdē lēma **pagarināt attālināto mācību norisi** laiku 7. –12. klasēs līdz 13. novembrim. Līdz 13. novembrim joprojām nenotiks interešu izglītības un profesionālās ievirzes izglītības nodarbības klātienē, izņemot vienas grupas, kas vienlaikus ir arī izglītības iestādes viena grupa, ietvaros. Nodarbības var rīkot individuāli klātienē vai arī attālināti.

* Sociālo darbinieku biedrība atklātā vēstulē, kas adresēta vairā-

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

BALTKRIEVIJA. 29. oktobrī vēstnieks Einars Semanis kopā ar citiem ES dalībvalstu un Lielbritānijas, Šveices vēstniekiem un diplomātiem piedalījās piemiņas akcijā "Nošauto dzejnieku nakts" un nolika ziedus Kurapatu Memoriaļā Minskas piepilsētā. Šī memoriāla apmeklējums 29. oktobrī jau ir kļuvis par tradicionālu Minskas diplomātiem "Dziadu" (Visu svēto piemiņas) laikā. Vēstnieki pievienojās daudziem simtiem baltkrievu apmeklētāju no dažādām literatūras, mākslas un zinātnes nozarēm, lai pieminētu Staļinisma režīma upurus

ASV. 28. oktobrī Ņujorkā tika parakstīts kopīgs komūnikē, ar kuru nodibinātas Latvijas Republikas un Tongas Karalistes diplomātiskās attiecības. Kopīgo komūnikē par diplomātisko attiecību nodibināšanu starp abām valstīm Latvijas vārdā parakstīja vēstnieks, pastāvīgais pārstāvis ANO Ņujorkā Andrejs Pildegovičs, bet Tongas vārdā – vēstnieks, pastāvīgais pārstāvis ANO Ņujorkā Viliams Vainga Tonē (*Viliams Vainga Tōnē*) (*attēlā*). Abu valstu vēstnieki puda gandarijumu par diplomātisko attiecību nodibināšanu, kas sekmēs divpusējo sadarbību un sadarbību starptautiskajās organizācijās. Sarunas laikā tika pārrunāta mazu valstu loma ANO, Latvijas kandidātūra uz ANO Drošības padomi un ciešākas sadarbības iespējas tādās jomās kā klimata pārmaiņas, attīstības sadarbība un ekonomika.

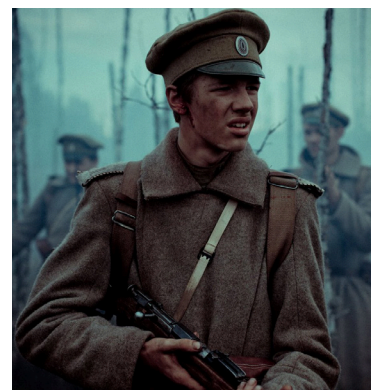
IZRAĒLA. 29. oktobrī vēstnieks Izraēlā **Aivars Groza** vēstniecībā tikās ar Latvijas goda konsuliem Izraēlā: Sāru Alalūfu (*Sara Allalouf*), goda ģenerālkonsuli un Asafu Kaspi (*Assaph Caspi*), goda konsulu. Tikšanās laikā vēstnieks informēja goda konsulus par aktualitātēm Latvijas iekšpolitikā un ārpolitikā, arī par pēdējiem vīrusa krīzes ierobežojumiem.

NORVĒGIJA. No 16. līdz 18. oktobrim kinoteātrī *Cinematēket*, Oslo, notika 17. Baltijas valstu kino dienas, kuŗas organizēja Norvēģijas, Latvijas, Lietuvas un Igaunijas kino entuziasti un Baltijas valstu vēstniecības Oslo. Šogad rotācijas kārtībā īpaša uzmanība tika veltīta Latvijas kinomākslai. Filmu dienu atklāšanā tika izrādīta režisores Ilzes Burkovskas-Jakobsenas režisētā filma "Mans mīļākais karš". Atklāšanā piedalījās arī pati režisore un filmas producentis Tronds Jakobsens (*Trond Jacobsen*), kuŗi iepazīstināja ar filmas tapšanas gaitu un atbildēja uz skatītāju jautājumiem. Paralēli notika arī meistarklase par minētās filmas veidošanu, kā arī grāmatu prezentācijas. Filmu dienu programmā bija iekļautas latviešu filmas "Dvēseļu putenis" (režisors Dzintars Dreibeģis), "Jelgava 94" (Jānis Ābele), "Spieģis, kuŗš mans tēvs (Gints Grūbe), kā arī isfilmas "Melleņu gari" (Astra Zoldnere), "Mans mīļais Don" (Pauls Dombrovskis) un "Lelles" (Ieva Norvele).

kām amatpersonām, aicina nepieļaut sociālā darba speciālistu padarīšanu par nodokļu inspektoriem un **pieprasa labklājības ministres Ramonas Petravičas (KPV LV) demisiju.**

* Ņemot vērā Covid-19 straujo izplatību, **partija Saskaņa** aicinājusi Ministru prezidentu Krišjāni Kariņu (JV) valsti izsludināt ārkārtējo situāciju.

"Dvēseļu putenis" iekāro pasaules tirgu

Filma "Dvēseļu putenis" (*Blizzard of Souls*) turpina ceļu pasaulē: vēsturisko kara drāmu demonstrē ASV televīzijas kanāls

HBO. No nākamā gada 1. janvāra visā Centrāleiropā būs skatāma filmas nacionālā 123 minūšu versija, informēja filmas pārstāvji.

"Šī filma uzrunā un rezonē ne tikai ar visu Latvijas iedzīvotāju sirdīm, bet arī veiksmīgi konkurē pasaules tirgū. Skatītāji meklē šāda veida filmas ar lielu drāmu, spriedzi, tempu, darbību, mīlestību un emocijām," norāda filmas starptautiskās pārdošanas aģents Maikls Verners (*Michael Werner*) no Zviedrijas kompanijas *Eyewell's*.

Līdz šim vienošanās par filmas demonstrēšanu ir noslēgta arī ar izplatītājiem Korejā, Japānā, Vācijā, Austrijā, Šveicē, ASV, Kanādā, Lielbritānijā, Īrijā, Austrālijā un Jaunzēlandē. Jau ziņots, ka Lielbritānijā filmas starptautiskā 104 minūšu garā versija uz liela ekrāniem iznāca ar nosaukumu "Strēlnieks" (*The Rifleman*), un tās angļu valodā dublētā versija tika izplatīta arī citās angļu runājošajās teritorijās.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**
Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

JURIS
LORENCIS

Divi notikumi, kas aizvadītajā mēnesī satricināja Franciju, patiesībā visu Eiropu. 16. oktobrī astoņpadsmit gadus vecs čečenu tautības jauneklis Abdulaks Anzorovs Parīzes priekšpilsētā uz ielas ar nazi nogrieza galvu vēstures skolotājam Semjuelam Patī. Slepkaivības motīvi – atreibība par islāma “zaimošanu”. Skolotājs audzēkņiem bija skaidrojais vārda brīvības jēdzienu, savu stāstījumu ilustrējot ar pravieša Muhameda karikatūrām. Un nav pat svarīgi, ka Anzorovs nemaz nebija Patī skolnieks, par notikumu viņš bija uzzinājis no ģimenes, draugiem un sociālajiem tīkliem. Ceturtdienas, 29. oktobra rītā Francijas dienvidu pilsētā Nicā, Dievmātes bazilikā bruņots vīrietis ar nazi nogalināja trīs cilvēkus. Vienam upurim, sešdesmit gadus vecai sievietei, kas bija ieradusies uz rīta dievkalpojumu, pārgriezta rīkle. Slepkaiva – 21 gadu vecs tunisietis Brahims Ausaui, kurš Eiropā ieradies pavisam nesen, 20. septembrī kā bēglis. Viņa pirmā apmešanās vieta – Itālijai piederošajā Lampedūzas sala, kas atrodas 110 kilometru attālumā no Tunisijas krasta. Tur viņam nācās ievērot divu nedēļu ilgu Covid-19 vīrusa karantīnas režīmu, līdz varasiestādes “jauno eiropieti” atbrīvoja ar rīkojumu, ka viņam Itālija jāpamet. Ok-

tobra sākumā Brahims ieradās Francijā. Pašreiz viņš atrodas slimnīcā, nozieguma motīvi “tiekot noskaidroti”. Kaut gan tie ir acīmredzami – naidis pret, viņaprāt, “neticīgajiem”. Kā ziņo aculiecinieki, slepkava esot izkļudzis saucli “Allahu Akbar”, kas arābu valodā nozīmē “Dievs ir liels”. Tās pašas dienas, 29. oktobra, vakarā ap piecdesmit turku izcelsmes jaunieši izdemolēja sv. Antona katoļu baznīcu Austrijas galvaspilsētā Vīnē.

Pēc slepkavības Nicā prezidents Emanuels Makrons paziņojis, ka Francija tomēr “neatteiksies no savām karikatūrām”. Vienlaikus valdība lēmusi pastiprināt militārpersonu skaitu, kas apsargā skolas un baznīcas – agrāko 3000 vietā tagad to būšot 7000, tiek mobilizēti rezervisti. Derētu ieklausīties šajos vārdos – Francijā, pašā kristīgās civilizācijas vidū, nākas apsargāt baznīcas! Šādas ainas man gadījies redzēt Ēģiptē un Tunisijā – ar betona blūkiem norobežotas baznīcas un sinagogas, policijas apsardze, kas tiek īpaši pastiprināta dievkalpojumu laikos. Bet ne jau Eiropā! Kaut kas ir mainījies “vecajā kontinentā”. Daži uzskata, ka runāt un rakstīt par to nav politiski korekti. Bet fakti, kā mēdz teikt, ir stūrgalvīga lieta. Pirmkārt, visus lielākos terora aktus Eiropā pēdējos gados ir

veikuši musulmaņu fanātiķi. Otrkārt, Rietumeiropas etniskais un reliģiskais sastāvs lēni, bet noteikti mainās. Austrijā, Beļģijā, Francijā, Lielbritānijā, Nīderlandē, Vācijā, Šveicē, Zviedrijā – šajās valstīs musulmaņu īpatsvars jau svārstās robežās no 7 % līdz 10 %. Protams, tikai neliels skaits no viņiem simpatizē radikālajam islāmam. Bet karote darvas var sabojāt mucu medus – diemžēl. Eiropa atrodas milzīgu politisku, drošības un demogrāfisku izaicinājumu priekšā. Cilvēku kalns tai blakām kļūst aizvien lielāks, teju vai vienīgais aizsprosts – Vidusjūra. 1991. gadā, kad Latvija atguva neatkarību, mūsu valstī dzīvoja 2,6 miljoni cilvēku, 2020. gadā vairs tikai 1,9 miljoni. Bet kā šajos nepilnajos trīsdesmit gados mainījušies daži tuvākie Eiropas kaimiņi? Turcija – no 54 uz 85, Maroka – no 25 uz 37, Ēģipte – no 57 uz 103 miljoniem cilvēku. Pārapsūdzotība rada ekonomiskās un sociālās problēmas, kas savukārt ir auglīgāka augsne islāma fundamentālismam. Vēl kāda nepatīkama atziņa – Eiropa gan ir gatava uzņemt musulmaņu bēglus (vai imigrantus, darba meklētājus), bet nav spējīga tos integrēt, padarīt par “eiropiešiem”. Atšķirībā no Amerikas, Eiropa tā arī nav kļuvusi par “kausējamo katlu”. Semjuela

Patī slepkava Anzorovs ieradās Francijā sešu gadu vecumā kopā ar ģimeni no Krievijas. Ko Anzorovu ģimene meklēja Eiropā, tālu prom no Čečenijas? Brīvību! Bet ko viņi ar to saprata? Brīvību atrasties drošībā, saņemt Francijas dāsnos sociālos pabalstus, bezmaksas skolas un medicīnu. Tas arī viss. Eiropas gars, tiesības kritizēt un pazoboties teju par visu, reliģiju ieskaitot, viņiem bija un palika svešs.

Starp citu, lielākā Eiropas musulmaņu valsts atrodas kaimiņos Latvijai, un tā ir Krievija. Te dzīvo ap 17 miljonu Muhameda mācības sekotāju, 12 % no iedzīvotāju skaita. Taisnības dēļ gan jāsaka, ka šajā valstī nebūtu iespējams publicēt islāmu (vai jebkuru citu reliģiju) aizskarošas karikatūras, to autors tiktu apsūdzēts naida kurināšanā un visdrīzāk nokļūtu aiz restēm. Nu jau vairāk kā mēnesi Krievijas internetā kļūst video – pieci jauni vīrieši demonstratīvi mazgā apavus svētavotā pie Kristus Glābēja pareizticīgo katedrāles Krievijas pilsētā Kaļiņingradā (bijušajā Kēnigsbergā). Sākumā pakļūda baumas, ka tie varētu būt čečeni, tomēr vēlāk noskaidrojās, ka baznīcas apgānītāji ir no Dagestānas. Savu rīcību viņi bija uzņēmuši video un izvietojusi to sociālajos tīklos. Ierosināta kriminālieta, vietējās musulmaņu kopienas līderi jau

paspējuši atvainoties sabiedrībai. Bet kā Krievijas mediji un sociālie tīkli reaģēja uz notiekošo Francijā? Nosodījums, līdzjūtība, bet netrūkst arī jauna prieka. Krievu nacionālistu portāls *zavtra.ru* rakstīja: “Francija ar atplēstām rokām sagaidīja musulmaņu pūļus, kuŗu starpā bija arī iespējamie teroristi – un bāza viņiem šajā pravieša Muhameda karikatūras. Uz šīs šizofrēniskās rīcības augļiem nenācās ilgi gaidīt”. Un tad kā pārkonā spēriens no skaidrām debesīm – ziņa no Krievijas republikas Tatarstānas. 29. oktobra vakarā Kulkmoras pilsētiņā kāds 16 vecs pusaudzis Vitālijs Antipovs uzbrucis vietējam policijas iecirknim ar nazi un Molotova kokteiļiem, kliegdam “Allah Akbar!” un “Dievs mani izglābs, jūs neticīgie”. Incidenta laikā uzbrucējs nošauts. Noskaidrots, ka viņš nekur nestrādāja un nemācījās, toties ilgu laiku pavadīja sociālajos tīklos, acinādams uz “džihādu”, tātad uz “svēto karu pret neticīgajiem”. Visai zīmīgi, ka Vitālijs Antipovs ir tipisks krievu vārds un uzvārds. Internetā kļūst viņa fotogrāfijas – gaišmatāns, zilacains puisis. Saka jau, ka “jaunpievērstie” esot tie neiecietīgākie. Tikmēr Krievijas internetā atskan balsis, ka nekas traks jau tas neesot – pusaudzis vienkārši gribējis “pašapliecināties”. Cik pašauļi ir naiva!

Eiropa izaicinājumu priekšā

KĀRLIS
STREIPS

Pārsteiguma nebija. Pagājušajā nedēļā, 29. oktobrī Saeima apsprieda “Lēmuma projektu par 10 392 Latvijas pilsoņu iesnieguma *Viendzimuma partneru reģistrēšana* turpmāko virzību”. Debates par temu ilga vairākas stundas, bet, kad viss bija pateikts, 55 Saeimas deputāti balsoja **par** priekšlikuma noraidīšanu, trīsdesmit balsoja **pret** to, un viens deputāts vai deputāte atturējās. Mandātu, ētikas un iesniegumu komisija jau bija acinājusi lūgumu noraidīt, un Saeima paklausīgā kārtā darīja tāpat.

Jēdziens “kollektīvais iesniegums” attiecas uz portālu *ManaBalss.lv*. Jau labu laiku starp to kā pilsoniskās sabiedrības pārstāvi un Latvijas valdību ir pastāvējis noruna – ja kādam izdosies savākt 10 tūkstošus parakstu par kādu konkrētu priekšlikumu, tad priekšlikums attiecīgi tiks iesniegts Saeimā, tur to vērtēs minētā Mandātu komisija un pēc tam Saeima. Laika gaitā ir bijuši gadījumi, kad parlamenta “gudrās galvas” ir sapratušas, ka doma laba pat pirms 10 tūkst. parakstu savākšanas, un attiecīgo jautājumu likumdošanā ir ieviesušas tāpat. Tā tas bija, piemēram, ar priekšlikumu vēlt divus procentus no IKP valsts aizsardzībai. Nezinu, kāpēc kāds par to pieteica priekšlikumu minētajā portālā, jo tas bija solījums NATO ietvaros un līdz ar to pagērēts daudz plašākā nozīmē.

Tāpat portālā bija priekšlikums ieviest ārkārtas situāciju sakarā ar Covid-19 krīzi. Arī to, kā vēsta portāls, valdība nolēma izdarīt “praktiski vienlaikus ar iniciatīvas publicēšanu.” Runa nav tikai par valsts jautājumiem un Saeimu. Portālā atrodama vēsts par “apgaisojumu visā Krāslavā dienakts tumšajā laikā.” Un tad informācija: “Iniciatīvas autore apstiprina, ka prasība ir uzklaušīta un atbalstīta.”

Kopumā 2019. gadā (jaunākie portālā atrodamiem datiem) 10 tūkstošus parakstu savāca 13 gadījimos. Trīs no tām saņēma Saeimas atbalstu – “Par iespēju saņemt atbalstu par PET pudeļu un citu dzērienu iepakojumu nodošanu,” “Atļaut lietot sabiedriskā transporta joslu pilsētvīdē mopēdiem un motocikliem” un “Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība kredītkartes formātā.” No šiem trim jautājumiem PET pudeļu nodošana un transportlīdzekļa reģistrācija man nav aktuāla, jo, ja godīgi sakot, pat nezinu, kas ir PET pudele, un mašīnas, ko reģistrēt man nav, taču jautājums par sabiedriskā transporta joslām man kā velosipēdistam ir aktuāls.

56 iniciatīvas tika nodotas balsošanai portālā. 190 priekšlikumu par iniciatīvām tika izskatīti. Portālam pievienojās 42,5 tūkstoši jaunu lietotāju, kuŗi kopumā par dažādām iniciatīvām nobalsoja gandrīz 250 tūkstošus reižu. Jau

trīs sezonas telekanālā RīgaTV24, kur vadu raidījumu “Vēlais ar Streipu,” ir bijis iknedēļas raidījums par *ManaBalss portālu*, kur skatītāji uzzina par jaunākajām iniciatīvām un iespēju tās atbalstīt vai tajās piedalīties. Un pats portāls par savu darbu mājaslapā raksta: “Sabiedrības aktivitāte, balsojot *ManaBalss.lv*, ierosinot iniciatīvas un atbalstot mūsu darbību ar ziedojumiem, ir izvirzījusi Latviju digitālās demokrātijas avangardā. Panāktais 26 atbalstīto iniciatīvu skaits no 38 Saeimā un citās institūcijās iesniegtajiem priekšlikumiem kopš 2011. gada, pēc mūsu datiem, procentuāli ir augstākais sekmīguma rādītājs starp šāda veida platformām pasaulē. Tavam viedoklim un tavai balsij ir spēks – liec to lietā konstruktīvi un veido Latviju vēl labāku!”

Sākumā minētais priekšlikums par viendzimuma partneru reģistrēšanu nebija pirmais šāda veida priekšlikums, kāds portālā *ManaBalss.lv* atbalstīts ar 10 tūkstošiem parakstiem. Iepriekšējais noraidījums, bija tikai pāris nedēļas pirms vajadzīgais parakstu skaits tika savākts nupat noraidītajam priekšlikumam, un komentāra rakstīšanas brīdī zem nākamās iniciatīvas “Par visu ģimeņu tiesisko aizsardzību” jau bija parakstījušies 14 413 cilvēki. Attiecībā uz viendzimuma partneru reģistrēšanu Saeimas de-

putāte un Mandātu un ētikas komisijas vadītāja Janīna Kursīte-Pakule (Nacionālā Apvienība) intervijā Latvijas radio teica: “Galvenais ir Satversmes 110. pants, ka valsts aizsargā un atbalsta savienību starp vīrieti un sievieti. Satversmi mēs nevaram mainīt ar 10 tūkstošu vai 15 tūkstošu cilvēku parakstiem.”

Tur Pakules kundzei nepārprotami ir taisnība. Satversmes grozīšanai ir vajadzīgs divu trešdaļu atbalsts Saeimā. Taču nav tā, ka 110. pants būtu kaut kā no Dieva tā kunga nodiktēts un līdz ar to par svētumu uzskatāms. 2006. gadā, kad tas tika iebalsots valsts pamatlikumā, Latvija nebūt nebija vienīgā valsts vai teritorija pasaulē, kuŗa aizspriedumaini cilvēki savus aizspriedumus pret homoseksuāliem cilvēkiem vēlējās iekodēt savā konstitūcijā. Tikpat viegli, kā to bija apstiprināt, būtu to atkal atcelt. Tur ir tikai vajadzīga griba.

Kopdzīves likums, savukārt, nav vajadzīgs viendzimuma pāriem vien. Kad 2013. gadā sabruka lielveikals Zolitūdē, pie kompensācijas par zaudēto dzīvesbiedru tika visas sievietes izņemot vienu, kuŗa ar savu ilggadīgo partneri (vīrieti) bija dzīvojuši civilaulībā un līdz ar to valsts acīs nebija “pareizi” apprecējusies. Gan viņai, gan citiem nelaulātiem pāriem, tajā skaitā viendzimuma pāriem, ir stipri

mazāk tiesību valsts likumdošanā nekā precētiem cilvēkiem. Tieslietu ministrs Jānis Bordāns apgalvojis, ka divi cilvēki visas attiecības var nokārtot pie notāra. Bet tā gluži nav. Notārs nevar atcelt, piemēram, mantojuma tiesības. Notārs nevar noteikt aprūpes tiesības slimnīcā. Notārs nevar grozīt nodokļu likumus, kuŗi precētiem pāriem piedāvā dažādas priekšrocības, kādas citiem nav. Un notārs nebūtu varējis nodrošināt kompensāciju “nepareizi” apprecētajai sievietei.

Visticamāk šis ir jautājums, ko atrisinās tiesas. Eiropas Cilvēktiesību tiesa savukārt pakāpeniski ir virzījusi universāla atzinuma virzienā. Itālijai tā pateica, ja ir kopdzīves likums heteroseksuāliem cilvēkiem, tad tādām arī jābūt homoseksuālajiem. Rumānijai – ja rumāņu pilsonis ir likumīgi laulāts ar cittautieti cittautieša valstī, tad Rumānijai tam cittautietim ir jānodod dzīvesbiedra tiesības Rumānijas valsts acīs. No tā, manuprāt, nav tālu līdz vispārējam atzinumam, ka arī viendzimuma pāriem pienākas valsts aizsardzība un atbalsts. Neesam jau spītāļi. Dzīvojam 21. gadsimtā. Un cilvēka tiesības tomēr nav dalāms jēdziens.

(6. lpp. lasiet Rīgas Romas katoļu baznīcas metropolīta, archibīskapa Zbigneņa Stankeviča un katoļu bīskapu viedokli. – Red.)

Par tautas balsi

AGATE VUCINA

Jau divpadsmito gadu netālu no Varakļāniem, tagadējā Dekšāres pagastā darbojas biedrība "Latgales tradicionālās kultūras centrs "Latgaļu sātā". Neskatoties uz aizņemtību, biedrības aktivistiem strādājot algotu darbu Rīgā, Rēzeknē, Varakļānos, Madonā, nostiprinājusies pārliecība, ka tas, ko viņi dara ir nepieciešams nākamajām paaudzēm. Visvairāk tas attiecas uz izglītojošo darbu, stāstot un rādot izzūdošās amatu prasmes, rekonstrējot archeoloģiskos tērpus.

Ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu vasaras sezonā "Latgaļu sātā" piedāvāja vairākas radošās darbnīcas jauniešiem un pieaugušajiem – dzijas krāsošana, eksperimentālā archeoloģija, bērza tāss darbnīca un maizes cepšanas darbnīca rekonstruētā latgaliešu lauku sētas krāsni.

Biedrības vadītāja Marika Zeimule pauž gandarījumu, ka, neskatoties uz pandēmiju, biedri-

"Latgaļu sātā" laudis kopā ar viesiem. No kreisās: Astrīda Vucina, Kārlis Kanderovskis, Marika Zeimule ar meitiņu Dārtu un Lelde Kalmīte // Foto: D.Mjartāns

ba varēja īstenot lielu daļu no savām iecerēm. "Latgaļu sātā" šovasar apciemoja Rēzeknes un Madonas novadu tūrisma jo-

mas speciālisti, bet tālākie viesi bija no Čikāgas – ASV, mākslinieka Jāņa Kalmītes mazdēls Kārlis Kanderovskis un māte

māksliniece Lelde Kalmīte kuŗi gan šo laiku pavada Cēsīs. Pandēmija izjauca plānus rīkot darbnīcas, kuŗas dalību bija pieņēmuši sešdesmit skolēni no Sakstagala un Viļāniem. Vasaras vidū biedrība rīkoja atvērto durvju dienu, aicinot viesus ne tik vien no Latgales, bet arī no Rīgas un Vidzemes. Podniecības darbnīcu šogad vadīja keramiķe Irēna Greivule, kuŗai pašai sava darbnīca Rīgā, bet iemaņas gūtas Latgalē. Savukārt Astrīda Vucina aicināja viesus izmēģināt roku cibiņu izgatavošanā no bērza tāss. Kā zināms, bērza tāss vāceles savulaik bija ikvienā saimniecībā. Tajās glabāja pārtiku, zāles, garšvielas, tēju, tabaku. Tām piemīt mitrumu rēģulējošas īpašības – sāls vienmēr paliek birstošs, miltos neieviešas pārtikas kodes, dzērvenes var saglabāt svaigas līdz pavasarim. Kā ierasts, tika spēlētas ermoņikas un kokles, dziedāts, dancots, kā arī pārspriesti Latgales kultūr-

politikas jautājumi.

Biedrības pārstāvis Ivars Logins pozitīvi vērtē "Latviešu vēsturisko zemju likuma" virzīšanu Saeimā, cerot, ka likums beidzot uzliks valstij par pienākumu rūpēties par to, lai tiktu iedzīvīnāta Valsts valodas likuma 3. panta ceturrtā daļa, kas paredz nodrošināt latgaliešu rakstu valodas kā vēsturiska latviešu valodas paveida saglabāšanu, aizsardzību un attīstību. Taču šāds likums, iespējams, nebūtu bijis vajadzīgs, ja Saeimas deputāti būtu izrādījuši sapratni un neliegtu Sēlijas novada izveidi, Suitu novada izveidi. Arī ilggadīgā kļūda, kuŗas rezultātā vairāki latgaliešie pagasti administratīvi atradās Vidzemē un Zemgalē, labota tikai daļēji.

Līdz ar rudens iestāšanos ikdienas ritms "Latgaļu sātā" ir pieklusis. Jācer uz pandēmijas izraisītā stāvokļa normalizēšanos, lai var gatavoties nākamajai vasarai.

VIEDOKLIS

Katoļu bīskapu skaidrojums pāvesta Franciska izteicienam par kopīgu līdzāspastāvēšanu

Romas katoliskā Baznīca iestājas par katru cilvēka cieņu un vērtību individuālā un sociālā līmenī. Pāvests Francisks vairākkārt aicinājis izvērtēt atsevišķas cilvēku morālās un sociālās situācijas, lai tiem vēstītu un izplatītu to, kas atbilst Baznīcas sūtībai: Jēzus Kristus dziedinošo un atjaunojošo klātbūtni.

Pāvests atzīst sociāli kulturālās grūtības, kādās atrodas homoseksuāli cilvēki, tāpēc iestājas par viņu juridisko aizsardzību, kas tomēr nebūtu jāuzskata par homoseksuālo pāru partnerattiecību legālu atzīšanu. Šāda juridiska aizsardzība jau tagad ietverta Latvijas likumdošanā.

Ko īsti vēlējās pateikt pāvests?

Orģinālā pāvesta vārdi skan tā: "Las personas homosexuales tienen derecho a estar en la familia, son hijos de Dios, tienen derecho a una familia. No se puede hacer de la familia a nadie, ni hacer la vida imposible por eso. Lo que tenemos que hacer es una ley de convivencia civil. Tienen derecho a estar cubiertos legalmente".

Izteiciens "convivencia civil", kas izraisīja vislielākās emocijas un ir visvairāk komentēts, visas pāvesta runas kontekstā vairāk atbilst formulējuma "kopīga līdzāspastāvēšana (sadzīvošana)". Izteiciens, kā to komentē dažādi mediji, neattiecas uz "partnerattiecībām", kuŗas spāņu valodā tiek apzīmētas kā *unión civil* vai līdzīgā formā – *unión registrada*.

Visu pāvesta teikto tāpat vajadzētu tulkot tā:

"Homoseksuālām personām

ir tiesības būt ģimenē; viņi ir Dieva bērni; viņiem ir tiesības uz ģimeni. Nevienu nedrīkst izstumt no ģimenes, vai radīt apstākļus, ka viņa dzīve šī iemesla dēļ būtu neiespējama. Tas, kas mums ir jā dara, ir jārada likumīga līdzāspastāvēšana (sadzīvošana). Viņiem ir tiesības būt tiesiski aizsargātiem.

Pāvesta izteikumi nekādi nepielīdzina homoseksuālas attiecības laulībai starp vīrieti un sievieti. Tātad, pāvests intervijā aicina vecākus neatstumt savus netradicionālās orientācijas bērnus, jo viņiem, tāpat kā visiem citiem, ir nepieciešama ģimene. Izstumšana veicina norobežošanu, izolētību, arī to, ka cilvēki meklē sev līdzīgos, šādi apstiprinot savas citādības faktoros. Savukārt iekļaušana un ģimenes mīlestība sniedz pozitīvo piemēru un iespēju mācīties, kas ir labvēlīgā morāle, un stiprina dzīves vērtības.

Filmā viņa izteiktie vārdi nekādā gadījumā nav jauna Baznīcas mācība, kas nesaskanētu ar *Katoliskās Baznīcas Katehismu* (nn. 2357-2359) un Ticības Mācības kongregācijas Apsvērumiem attiecībā uz homoseksuālo pāru partnerattiecību statusa leģitimizācijas projektiem (2003. g. 3. jūnijā).

Katoļu bīskapi aicina kristiešus un visus labas gribas cilvēkus iepazīties ar šīm vadlīnijām, respektēt tās un nodrošināt sabiedrībā cieņu pret homoseksuāliem cilvēkiem. Katrs aicināts veidot Latvijā savstarpējas cieņas

kultūru bez jebkāda veida vardarbības.

Rīgas Romas katoļu baznīcas metropolīts, archibīskaps Zbignevs Stankevičs (sabiedriskās TV raidījumā 1:1):

"Uzskatu, ka ir sacelta vētra ūdensglāzē. Pāvesta izteikums ir izrauts no tā, ko viņš iepriekš darījis, un no integrālās baznīcas baznīcas mācības. Pāvests ir garīgi aprūpējis homoseksuāli orientētas personas, būdams Buenosairesas archibīskaps, un pirmais vēstījums, ko viņš šai tekstā sniedz, ir tas, ka gadījumā, ja vecāki savā bērņā ierauga homoseksuālas noslieces, lai viņi to neizslēdz no ģimenes, jo ikvienam cilvēkam ir tiesības būt ģimenē. Turklāt – šīs tiesības ir spēcīgākas par, piemēram, vecāku nepatiku. Otrkārt, pāvests iestājas par to, ka šiem cilvēkiem ir tiesības uz likuma aizstāvību. Bet – pavisam skaidri ir jānodala tas, ka tam nav nekāda sakara ar ģimenes un laulības institūciju. Un Latvijas Republikas Satversmē ir skaidri pateikts, ka "laulība un ģimene ir savienība starp vīrieti un sievieti". Līdz ar to, risinot Latvijā šos jautājumus, jāņem vērā, ka tas jā dara likuma līmenī, respektējot mūsu valsts Satversmi. Te vēlos nākt klajā ar pavisam konkrētu priekšlikumu, proti, problēmas, kas saistās, piemēram, ar mantojumu vai sava partnera apmeklēšanu slimnīcā, ir ne tikai homoseksuālām personām – tādas pašas tās ir arī abu dzimumu partneriem, kas dzīvo kopā un nav

Sejas maskas no bērza tāss jeb Radošie latvieši

Līdz ar lielo pieprasījumu pēc sejas aizsargmaskām, ar oriģinālu ideju nākusi klajā kāda entuziastu grupa ar Valmieras Drāmas teātra aktieri Paulu Ikļavu priekšgalā, piedāvājot sejas aizsargmaskas, kas darinātas no bērza tāss.

Mask of letin jeb "Letiņmaskas" izstrādātāji skaidro, ka jaunais produkts ir simtprocentīgs roku darbs un darināts no dabīga materiāla.

"Par šādas maskas veidošanas iemeslu kļuva pasaulē valdošā situācija, kuŗā aizsargmaskas kļūst arvien aktuālākas. Pēc gaŗām darba stundām un vairāk nekā simt masku prototipu izveides *Mask of letin* komanda ir izveidojusi unikālu un elegantu modeli ar nosaukumu *Lynx* – skaidro jauno masku autori. Īpašais produkts tirdzniecībā nonāksot novembra vidū.

Kā skaidro darinātāji, bērza tāss par maskas materiālu nav izraudzīta nejauši, jo šim dabas materiālam piemīt daudz labu īpašību "Bērzi piesaistot labos garus, tādēļ senie latvieši bērzus stādījuši māju tuvumā. Bērzs daudzās kultūrās simbolizē jau-

nību un šķīstību, turklāt tam ir pozitīva enerģētika, tāpēc senāk no šī koka darināja šūpuļus. Svētkos, lai piesaistītu un vairotu labklājību, mājas un pagalmus rotāja ar bērzu meijām." Un vēl – zinātnieki bērza tāsi esot atroduši betulinu, kam piemīt antibakteriālas īpašības. Turklāt šī maska ir vairākkārtīgi lietojama – jāuzpūš tikai dezinfekcijas līdzeklis.

Vairāk informācijas par jauno produktu meklē www.facebook.com/maskofLetin/

laulāti. Arī audzībērnēm, brāļim un māsai, kas dzīvo vienā dzīvoklī utt. Tātad – ir vairākas cilvēku kategorijas ar līdzīgām problēmām. Tātad – mans priekšlikums: ir vajadzīgs likums, kas aptver un pasargā viņus visus. Tas nav ietverts likuma projektā, kas šobrīd ir iesniegts apstiprināšanai Saeimā, tas ir ļoti sašaurināts. Šim likumam nevajadzētu attiekties uz to, kas teikts Satversmē par ģimenes institūciju. Civillikuma

1. daļā ir ģimenes tiesības utt., bet 4. daļā ir saistību tiesības, tostarp ligumi. Ģimenei aizsargā Satversme, bet šajā Civillikuma 4. daļā var iestrādāt ligumu saistības, kas attiecas uz tām personām, kas dzīvo zem viena jumta un kuŗām ir kopīga saimniecība. Vilks paēdis un kaza dzīva."

Publikāciju sagatavoja **Ligita Kovtuna**

SALLIJA
BENFELDE

Vai Latvijā tiks ieviesta ārkārtas situācija jeb Vai “atbildīgs” ir tikai vīruss?

Ir pienācis laiks apsvērt nepieciešamību Latvijā atkārtoti izsludināt ārkārtējo situāciju, kas ļautu noteikt tādus pasākumus Covid-19 ierobežošanai, ko likums pašlaik operatīvi neļauj darīt, pirmdien, 2. novembrī, atzina Ministru prezidents Krišjānis Kariņš. Viņš arī atzīmēja, ka situācija saistībā ar Covid-19 izplatību Latvijā neuzlabojas. Pozitīvo Covid-19 testu skaits dienā pret kopējo jau kādu laiku pārsniedz 4%, un tas nozīmē, ka situācija vairs netiek kontrolēta. Kariņš arī bažijas – ja esošie drošības pasākumi ir nepietiekami, lai samazinātu saslimušo skaitu, tad jārikojas, lai nenonāktu situācijā, ka veselības aprūpe netiek galā ar pieaugušo slodzi.

Arī Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) Infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs pirmdien preses konferencē sacīja, ka pret ierobežojumiem vajadzētu izturēties nopietnāk. Perevoščikovs skaidroja, ka pašreizējie ierobežojumi, iespējams, ir efektīvi, taču tie neesot pietiekami stingri, lai cilvēki tos ievērotu. Viņš pauda, ka stingrie drošības pasākumi ārzemēs, piemēram, robežu slēgšana un karantīnas pasākumi, ieviesti tāpēc, lai cilvēki tos ievērotu. Tas palīdz apturēt slimības straujo izplatīšanos.

Situācija Latvijā

Kā zināms, šobrīd 35% no saslimšanas gadījumiem nav izsekojami, kas liecina, ka slimības izplatīšanās notiek nekontrolēti. Arvien lielākā skaitā Latvijās pilsētu un novadu kopējais divu nedēļu saslimšanas rādītājs uz 100 000 iedzīvotāju ir lielāks par 100. Aizvadītajā nedēļā tās bija 40 pilsētas un novadi, taču nedēļu pirms tam tikai 22 administratīvās teritorijas. Vissliktākā situācija saglabājas Rīgā. Turklāt pagājušajā nedēļā (no 23. līdz 29. oktobrim) reģistrēts visaugstākais mirstības rādītājs kopš epidēmijas sākuma – 15,6. Pavasarī maksimālais rādītājs, kas tika konstatēts, bija 5,9.

Straujš inficēšanās un saslimstības pieaugums vērojams visā pasaulē, un Latvija nav izņēmums. Tiesa gan, rēķinot saslimušo skaitu uz 100 tūkstošiem iedzīvotāju, Latvija joprojām ir to valstu sarakstā, kurās rādītāji ir salīdzinoši zemi. Bet tas nav mierinājums, jo viena lieta ir abstrakti skaitļi, pavisam cita – līdz cilvēku smaga slimība un nāve.

Iespējams, ka straujais saslimstības kāpums saistīts ar to, ka daudzu valstu valdības tagad, rudenī, nestrādā uzreiz izsludināt ārkārtas situāciju vai pilnīgu karantīnu, jo jau pavasarī bija skaidrs, ka gandrīz pilnīga ekonomikas apstādīšana, kas seko karantīnai vai ārkārtas situācijai, nes nopietnas sekas un ar vīrusu cīnīties kļūst vēl grūtāk. Citiem vārdiem sakot – ja nav naudas, ciņa ar slimību kļūst vēl grūtāka. Tādēļ visur vairāk vai mazāk notiek laipošana starp ierobežojumiem un uzņēmējdarbību.

Protams, ja Latvijā tiks izsludināta ārkārtējo situācija, tad būs jāreķinās ar to, ka valdībai nāksies pieņemt atbalsta pasākumus uzņēmējiem, kas nozīmē lielus tēriņus.

Kādi ierobežojumi šobrīd darbojas Latvijā?

Līdz 13. novembrim šobrīd Latvijā noteikta virkne ierobežojumu, ar kuriem, protams, jāreķinās ne tikai vietējiem iedzīvotājiem, bet arī tiem, kuri atbrauc uz Latviju.

- no 24. oktobra privātu pasākumu vietās kopā drīkst būt telpās ne vairāk kā 10 cilvēki, ārpus telpām – 100 cilvēki. Ja privātu pasākumu rīko publiskā vietā, piemēram, restorānā, izīrētā pirtī, klubā u.tml., tad jānodrošina viesiem fiksētas, perso-

sliktākā situācija, jautājums tomēr ir, vai tika izdarīts viss, ko varēja izdarīt, domājot par t.s. “otro vilni” rudenī.

Ir skaidrs, ka pēc pavasara, kas bija kā mācību stunda visiem, vasara deva zināmu atelpu un to vajadzēja izmantot, lai izveidotu rīcības plānu, ja rudenī vīruss sāks plosīties no jauna.

Jāteic, ka Ekonomikas ministrija ir uzrakstījusi “Stratēģiju Latvijai Covid-19 krīzes radīto seku samazināšanai”, kuras mērķis ir panākt pēc iespējas mazāku negatīvo ietekmi uz ekonomiku un uzņēmumu darbību un panākt produktivitātes pieaugumā balstītas ekonomikas strukturālās izmaiņas. Savukārt Valsts kanceleja ir publicējusi “Stratēģiju Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai sabiedrības veselī-

cientu ir ar vidēji smagu un smagu slimības gaitu un cik ir mirušo. Visu laiku tiek atgādāts par divu metru distanci, par roku mazgāšanu un masku lietošanu. Tajā pašā laikā kaut kādi noteikumi vai ierobežojumi līdz šim ir mainījušies ik pa brīdim, pat pēc dažām dienām, un tas vieš jukas un neskaidrības.

Veselības ministrijas atbildība

Ir jauki, ka ir tapušas stratēģijas un ka tās ir publicētas, bet izskatās, ka ir aizmirsts vissvarīgākais. Proti, pamatos jābūt Veselības ministrijas rekomendācijām un skaidrojumiem, kā rīkoties un ko darīt vai nedarīt. Sprīžot pēc publicētajām informācijām, veselības ministre Ilze Viņķele gan ir informējusi par

saušās lapās. Kad tika skaidrots, kuņš ko ir atļāvis, izrādījās, ka atļāvis ir Rīgas domes departaments, kas atbild par izglītību, kuņš neko pat neesot pārkāpis. Skolotāju ekskursiju “sērga” ar to nebeidzās, jo, izrādās, ka tas ir labs un vajadzīgs pasākums skolotājiem rudenī. Vēl pēc tam kādas Rīgas vidusskolas direktors turpinājis nākt uz darbu, jau slimis būdams. Var sacīt, ka acimredzot izglītības un zinātnes ministre Ilga Šuplinska galīgi neko nesaprot, tomēr manuprāt stingri Veselības ministrijas norādījumi, kas tiktu pieņemti valdībā, neļautu nesaprotšām un neziņošām personām rīkoties it kā formāli pareizi, bet patiesībā ar savu rīcību tikai paplašinot slimības skarto loku.

Tāpat nav īsti skaidrības, kuņš slimnīcas un kā ierobežos citu slimību pacientu uzņemšanu, lai būtu vietas Covid-19 slimniekiem. Kur tiks nogādāti pacienti, kuriem nepieciešama neatliekamā medicīniskā palīdzība, ja Rīgas slimnīcas daudzus vairs nepieņems? Var jau teikt, ka medikļi paši to noteikti zina, bet tā nav, jau bijuši gadījumi, kad ātrā palīdzība atved slimnieku no Rīgas, piemēram, uz Ogri, bet tur vairs nepieņem.

Vai šādi plāni ar konkrētām slimnīcām, gultu skaitu utt. nevarēja tapt jau vasarā?

Publiski arī jau izskanējis, ka, piemēram, iekšlietu ministrs, redzot, ka nav īstas skaidrības, pats, cik nu zinājis un pratis, ir izveidojis kaut kādu savu plānu.

Līdzīgi nupat notika ar Helovīnu, kas ir visai iecienīts arī Latvijā. Bērni un jaunieši daudzviet pulcējās lielās kompānijās – vieni staigāja pa mājām pēc saldumiem, citi rīkoja tādas kā nelielas un improvizētas ballītes. Pirms tam bija izskanējis aicinājums vecākiem nerīkot Helovīna ballītes un nelaist bērnus uz kaimiņiem pēc saldumiem. Dzīvē daudzviet notika pavisam citādāk.

Domāju, ka veselības ministrei vajadzēja uzrunāt Iekšlietu ministrijas, varbūt vēl dažu ministriju kolēģus, ar lūgumu izveidot konkrētu rīcības plānu – piemēram, policija varēja organizēt patruļas, kas varētu kontrolēt bērnu un pusaudžu pulcēšanos.

Zinu un saprotu, ka Covid-19 laikā Veselības ministrijas darba slodze ir milzīga, bet tajā pašā laikā, manuprāt, veselības ministre Ilze Viņķele negrib uzņemties lielāku atbildību, jo gan jau kādiem vēlētajiem tas nepatīktu. Domāju, ka ministres izglītība un līdzšinējā pieredze ļauj viņai visu labi saprast un viņa varētu rīkoties daudz konkrētāk un noteiktāk.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

nālizētas sēdvietas, divu metru distance (izņemot personām no vienas mājsaimniecības), kā arī pasākums var norisināties līdz plkst. 24.00;

- no 26. oktobra publiskos pasākumos iekštelpās kopumā drīkstēs pulcēties līdz 300 cilvēkiem (pasākumam jābūt ar personālizētām sēdvietām un jālieto sejas maska);

- no 26. oktobra līdz 15. novembrim darbu pārtrauc (nesniedz pakalpojumu) vietas kas saistītas ar bērnu izklaidi iekštelpās (izklaides un atrakciju centri, bērnu rotaļu istabas, batutu parki un bērnu pieskatīšanas istabas, tai skaitā tirdzniecības centros);

- no 26. oktobra līdz 15. novembrim augstākās izglītības studiju programmu apguve notiek attālināti, izņemot praktiskās daļas apguvi un klīnisko praksi medicīnas rezidentūrā.

Vēl jāpiebilst, ka sabiedriskajā transportā, veikalos, veselības aprūpes iestādēs un vēl dažviet apmeklētājiem jālieto sejas maskas.

Vai situācija varēja būt labāka?

Lai gan slimo visā pasaulē un, kā jau rakstīju, Latvijā nav vis-

bas pasargāšanas nolūkā”, kuņš ir četri saslimstības līmeņi – zaļā, dzeltenā, oranžā un sarkanā krāsā un kuņš paredz četrus rīcības scenārijus Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai. Latvijā izvēlētie ierobežojošie pasākumi balstās veselības nozares ekspertu izvērtējumā un izvēlēti ar mērķi, lai pārtrauktu vīrusa izplatību, vienlaikus pēc iespējas mazāk negatīvi ietekmējot izglītības procesu un Latvijas ekonomiku. Latvijā šobrīd atrodas trešajā, oranžajā līmenī.

Izskatās tīri labi, bet patiesībā jau labu laiku ir sajūta, ka valda jukas, ka nekāda plāna īsti nav un ministrijas darbojas, kā nu kuņš saprot, un tā rīkojas arī tām pakļautās iestādes.

Vārdu sakot, pamazām kļūst skaidrs, ka tā īsti skaidrs nav nekas.

23. oktobrī pēc valdības ārkārtas sēdes premjerministrs Krišjānis Kariņš atzina: “Mani sāk uztraukt tas, ka tas plāns, kas mums ir, man nav saprotams.”

Jā, rēgulāri tiek rīkotas preses konferences, kuņš epidemiologi skaidro situāciju, katru dienu tiek atjaunoti dati par no jauna saslimušo skaitu, par to, cik cilvēku ārstējas slimnīcā, cik pa-

situāciju, bet atturējies no jebkādiem lēmumiem un stingrām rekomendācijām – sak, lai valdība lemj!

Protams, ne Veselības ministrija, ne ministre pati nevar dot rīkojumus vai pavēles citām ministrijām, tomēr viņa var nākt klajā ar pamatotām un ļoti stingrām rekomendācijām, kuņš kolēģiem būtu jāieklūstās un kuņš valdībai būtu jāpieņem. Līdz šim tas noticis visai neizprotamā veidā. Piemēram, Rīgā vīrusa saslimšanas uzliesmojumu izraisīja viena no galvaspilsētas centra ģimnazijām, kuņš mācās daudzi aktīvu, turīgu un visnotaļ sabiedrisku cilvēku bērni. Laikā, kad tika ierobežotas skolēnu plūsmas tā, lai tās nesa-skartos, par normu tika uzskatīta skolotāju kopīga ekskursija, kuņš laikā viens inficētais skolotājs inficēja citus skolotājus un bērnus, kuņš savukārt aplīpināja vecākus. Nav svarīgi, vai pirmais bija kāds bērns, kuņš inficēja skolotāju, vai pirmais bija skolotājs, bet ierobežojumi sākās tikai pēc vairākām dienām, kad infekcija jau bija gandrīz neapturama. Tā kā daudzi bērnu vecāki ir aktīvi, dzied koņos, piedalās baznīcu draudzēs, slimība aizgāja kā vējš

Ko igauņi dara gudrāk?

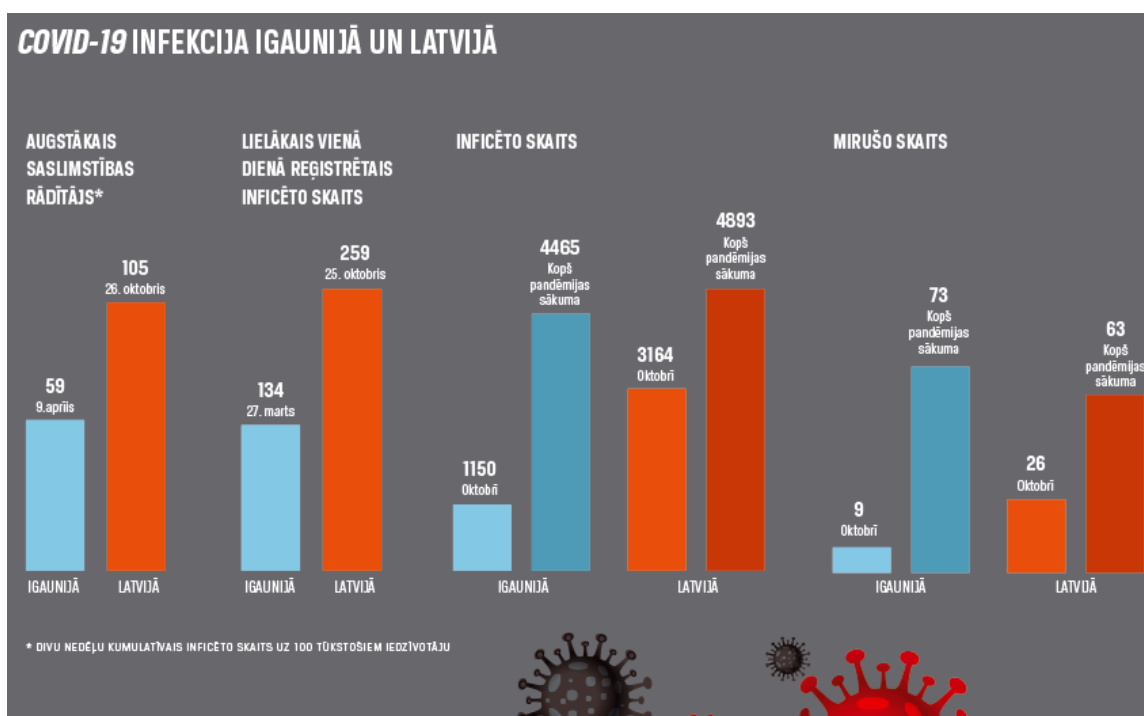
Kopš Covid-19 pandēmijas sākuma Baltijas valstīs igauņi ar apbrīnu ir sekojuši latviešu panākumiem infekcijas ierobežošanā. Taču pirms dažām nedēļām situācija radikāli mainījās – tagad Igaunijas rādītāji ir daudz labāki nekā Latvijā, kaut arī drošības pasākumi ikdienā nav īpaši stingri – maskas nav obligāti jānēsā. Teātros notiek izrādes. Kino darbojas. Skolēni mācās galvenokārt klātienē. Rudens skolēnu brīvlaikā pagājušajā nedēļā igauņu spa kūrorti bija pilni. Sporta pasākumi iekštelpās un laukā drīkst notikt skatītāju klātbūtnē. Dzīve daudz neatšķiras no ikdienas pirms epidēmijas, izņemot divus svarīgus ierobežojumus: pirmais – jau kopš septembra beigām bāros pēc pusnakts ir aizliegts tirgot alkoholu. Otrais – ieviesti stingri ierobežojumi ārzemju ceļošanai. Slēgti ir prāmju reisi ar Stokholmu, kas nozīmē pamatīgu izaicinājumu nacionālajai kuģošanas kompānijai Tallink. Iebraucot no ārzemēm, jāievēro 14 dienu pašizolācija, ja ierodas no augsta riska valsts – šobrīd tas faktiski nozīmē gandrīz visu Eiropu. Izņēmums attiecas tikai uz Baltijas valstīm un Somiju. Cilvēkiem ir

arī iespēja, iebraucot Igaunijā, veikt Covid-19 testu (igauņiem par brīvu, ārzemniekiem par maksu) – ja tas ir negatīvs, tad pēc septiņām dienām atkārtots negatīvs tests ļauj pašizolāciju pārtraukt.

Šī visai liberālā pieeja atšķiras no skarbās pieredzes, ko Igaunija izdzīvoja pavasarī, kad valstī sākās plašs Covid-19 uzliesmums pēc diviem volejbola mačiem ar Milānas komandu Sāremā. Lai nobremzētu strauji pieaugošo saslimšanu, valdība faktiski apturēja visu sabiedrisko dzīvi. Pat tirdzniecības centri tika slēgti.

Jauns saslimšanu pieaugums Igaunijā atsākās jūlija beigās. Pirmie infekcijas perēkļi uzradās universitātes pilsētā Tartu un galvenokārt bija saistīti ar jaunu cilvēku ballēšanos. Reaģējot uz to, pašvaldība aizliedza alkohola tirdzniecību vakaros pēc pulksten 23. Taču bāru īpašnieki paši vienprātīgi nolēma uz nedēļu pilnībā slēgt darbību, lai vīrusa izplatību Tartu apturētu.

“Sabiedrības līdzdalība ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc pašlaik pandēmija tiek kontrolēta,” saka Mari-Anna Herma, Igaunijas veselības dienesta

priekšnieka vietniece. Kad valdība vasaras sākumā pēc nesekmīgās darbības atlaida līdzšinējo dienesta vadītāju, tieši Herma uz laiku pārņēma vadības grožus un bija atbildīga par sagatavošanos neizbēgamajam otrajam Covid-19 uzliesmojumam. Viņas mierīgā izturēšanās un

praktiskā pieeja gāja sabiedrībai pie sirds. Viņa ieteica cilvēkiem lietot maskas, taču tikai tad, kad no tā tiešām ir jēga, piemēram, sabiedriskajā transportā, bet nevis uz ielas, kur garām iet tikai daži cilvēki.

Veselības dienests turpina atļaut publiskus pasākumus, ja vien rīkotāji stingri ievēro drošības prasības. Galvenā no tām – apmeklētāju distancēšanās, ļaujot aizpildīt tikai pusi sēdvietu vai atrasties telpā ne vairāk kā 750 cilvēkiem (prasība par pusi tukšo vietu nav jāievēro pasākumos ar fiksētām sēdvietām, kā teātros vai kino). **Inficēšanās**

publiskos pasākumos ir bijusi salīdzinoši neliela, skaidro Herma. (Izcēlums mūsu – Red.)

(..)

Ir pilnīgi iespējams – ja saslimstības likne Igaunijā atkal krasi pieaugs, valdība ieviesīs jaunus, stingrākus ierobežojumus. “Pašlaik mums nav problēmu ar slimnīcu pārslodzi. Izskatās, ka cilvēki tiek cauri ar vieglākiem slimības simptomiem. Tas nozīmē, ka mums vēl ir rezerves saslimstības pieauguma gadījumā,” saka Herma.

(Patapināts no *Holgers Rone-mā*, igauņu žurnālists, nedēļrakstam *IR*)

Kāpēc Taivānai veicas?

Salu valstī Taivānā, kur ir 23 miljoni iedzīvotāju, kopš koronavīrusa pandēmijas izcelšanās kaimiņvalstī Ķīnā pagājušā gada beigās reģistrēti tikai 553 inficēšanās gadījumi un septiņi upuļi. Pēdējās 200 dienās valstī nebija reģistrēts neviens pašmāju saslimušais, citviet pasaulē pieņemoties spēkā koronavīrusa pandēmijas otrajam vilnim, atzīmē aģentūra *Associated Press*. Pēdējais pašmāju saslimušais tika reģistrēts Taivānas Slimību kontroles centrā 12. aprīlī, bet pēdējais letālais gadījums – maijā. Centra darbinieki pateikušies iedzīvotājiem par viņu līdzdalību un sapratni, mudinot turpināt lietot sejas maskas un bieži mazgāt rokas. Taivānā veikta sekmīgā Covid-19 iegrožošana ir īpašs panākums, ņemot vērā salu valsts ciešos biznesa un tūrisma sakarus ar Ķīnu. (..)

Kopumā no visiem saslimšanas gadījumiem 458 bija “importēti”, 55 vietējie, bet 36 tika konstatēti Taivānas kara flotes jūrnikiem pēc draudzības vizītes ārzemēs. (..)

Ņemot vērā, ka pasaulē reģistrēti vairāk nekā 44 miljoni Covid-19 inficēto un 1,1 miljons upuļu, Taivānas darbu pandēmijas iegrožošanā var uzskatīt par veiksmes stāstu. Viens no tā

priekšnoteikumiem ir ātra reakcija uz notiekošo. Taivānas amatpersonas sāka pārbaudīt, vai aviopasažieriem, kas ieradās no Uhaņas, kur uzliesmoja pandēmija, nav drudzis vai citi pneimonijas simptomi, jau pagājušā gada 31. decembrī. Valdība informēja iedzīvotājus par masku valkāšanas svarīgumu, vienlaikus cenšoties novērst panisku pirkšanu un cenu “uzskrūvēšanu”. Salu valsts ātri noslēdza robežas, 23. janvārī apturēja lidojumus no Uhaņas un aizliedza iebraukt Ķīnas pilsoņiem, kas dzīvo Uhaņā. Taivānā tika ieviesta stingra 14 dienu karantīna visiem iebraucējiem, gan taivāniešiem, gan ārzemniekiem. Iegrožošanas darbu vadīja profesionāļi, tajā skaitā Taivānas bijušais viceprezidents Čens Či-jens, kurš ir diplomēts epidemiologs. Taivānas iekļaujošā veselības aprūpes sistēma, digitālās tehnoloģijas, agrīnas pārbaudes, efektīva izolācija un likumpaklausīgi pilsoņi, kas nekurn pret sejas masku lietošanu, deva iespēju ātrai un koordinētai atbildei uz Covid-19 pandēmijas izaicinājumu, izvairoties no valsts mēroga karantīnas.

(Patapināts no V. Bērziņa raksta *Latvijas Avīzē* š. g. 30. oktobrī)

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

FRAGMENTS NO TOPOŠĀS GRĀMATAS

SILVIJA GRIGULIS DŽONSA

Un ko nu?!

(Turpināts no Nr. 41)

VĀCIJA

FERMA, GLUŽI KĀ ĪSTA

Austrumvācijā 1944. gada krāsainajā rudenī mēs bieži devāmies pastaigās un no sirds izbaudījām šo laiku. Man patika spārdīt kritušās lapas, bet, galvenokārt, mēs ar Andreju vācām kastaņus, kas vēl joprojām bija tērpušies zaļajos, mikstajos adaitainajos "uzvalciņos". Dažiem, krītot no šiem augstajiem majestātiskajiem kastaņu kokiem, "svārki" bija pārsprāguši un spraugās vīdēja košais brūnais kodols. Citi jau bija pavisam atbrīvojušies no savas, un tos bija daudz ērtāk sabāzt kabatās. Tāpat kā kastaņus, mēs vācām arī zīles, kas bija sakritušas zem kuplajiem ozoliem, un mums lieti noderēja arī balteglu mazie čiekuriņi. Mūsu vecmāmiņai šajos pārgājienos bieži vien bija līdzīli soma, kur to visu salikt.

Viena no mūsu iecienītākajām rotaļām bija ferma, kurā visi dabas dotie dārgumi pārvērtās par mājdzīvniekiem. Maniem kastaņiem, kas, liekot lietā vecmāmiņas šķēru asos galus, bija četras sērkokciņu kājas. Tās ne bez piepūles bija iespraustas kastaņu vēderos, un manā saimniecībā tās bija govīs. Ozolziļēm nebija kāju, un tās bija šaurākas, tāpēc daļa pārtapa par cūkām, daļa – par aitām. Cūkām bija mazas cirtainas astītes, kas bija gatavotas no diegiem, bet aitas bija gludas, jo tās nesen bija nocirptas. Mums bija zirgi un rati, kas izgatavoti no sērkokciņu kastītēm.

Dabiski, zirgiem bija jābūt pārākām par govīm, tāpēc tiem vajadzēja izskatīties savādāk. Es viņiem pieliku kuplas astes, kas izgatavotas no vilnas un lielu ozolziļes galvu uz sērkokciņa kāta. Zirgu pārāk lielās un smagās galvas neļāva tiem noturēties līdzsvarā, un zirgi bieži apgāzās. Viņi regulāri gulēja uz sāniem, savas nevienādās kājas gaisā saslējuši.

Sērkokciņu kārbīņas pārtapa ne tikai par ratiem, bet arī par tvertņēm un pat saimniecības ēkām. Mums gan vienmēr to bija par maz, bet tētim vienmēr trūka sērkokciņu.

Govis tika regulāri slauktas un pēc tam laistas ganībās. Zirgi veda cūkas uz tirgu, aiz tām sekoja aitu bars. Mana saimniecība auga un attīstījās, tā tika turēta vecā apavu kastē zem galda. Maniem lopiņiem tā bija visdrošākā vieta, kur viņus ne-traucēja mans jaunākais brālis, kuram bija uzticēta lielā, nejaukā vilka loma. Viņš bija drauds manām aitām un visai saimniecībai kopumā. Tajā laikā jaunākais brālis sliecās bāzt mutē visu ko, tostarp manus mājlopus, jo viņš bija parāk mazs, lai aptvertu saimniecības lielo nozīmi manā dzīvē.

Kad es jutu, ka lopkopību var likt malā, es pievērsos modes dizainam. Kaut kādā veidā, nez

no kurienes pie manis bija ieradusies papīra lelle vienā apakšveļā. Viņai vajadzēja pienācīgas drēbes, tāpēc, apbruņojusies ar dažiem zīmuliem un šķērēm, es ķēros pie darba. Es apvilku viņas formu uz brūna iesaiņojuma papīra un izgriezu svārkus. Pēc tam uzzīmēju blūzes, džemperu un kleitas. Apģērbu uz lelles saturēja nelielas papīra strēmelītes, kuras aizmugurē nolocīju. Vēlāk, kad es biju "uzšuvusi" bikšu pāri, tad viņa bija gērbusies tā, ka varēja pievienoties man lauku darbos. Es mēģināju uzzīmēt arī fermas zēnu, bet viņš neiznāca tāds, kādu gribēju, tāpēc manā saimniecībā bija tikai meitenes.

SARGENĢELIS

Ap Ziemassvētku laiku mūsu vecmāmiņa ļoti vēlējas, lai mēs visi dotos uz grēksūdzi. Augustā, kad, pārtraucot gavēni, pirms savas pirmās Svētās komūnijas ēdu krēmkuķu, bet pēc tam pametām mājas Latvijā, es ne reizes nebiju nožēlojusi grēkus. Tagad es knapi spēju atcerēties nožēlošanas tekstu latviešu valodā. Mēs bijām Vācijā, un manas vācu valodas zināšanas bija visai pieticīgas. Tieši tāpat kā mājās, tuvākā katoļu baznīca te bija jūdžēm tālu. Vajadzēja doties uz tuvāko pilsētu, un arī līdz tai mums bija jābrauc ar vilcienu.

Grēku nožēlošanā man nebija pieredzes, un tā patiešām šķita esam problēma. Kuros grēkos atzities? Man to bija tik daudz! Es pat nevarēju atcerēties, cik reizes esmu bijusi nejauka pret saviem brāļiem, cik daudz esmu melojusi, nemaz nerunājot par nepaklausību un aizmārsību skaitīt lūgšanas, it īpaši no rītiem! Bet visgrūtākais bija tas, ka šī lieta bija jānokārto vāciski. Mamma un vecmāmiņa vācu valodā runāja tekoši. Tētis bija luterānis, un viņam uz grēksūdzi nebija jāiet. Viņa grēki tāpat kā citiem luterāņiem tika piedoti dievkalpojuma laikā, tiklīdz viņš tos nožēloja. Šis bija viens no iemesliem, kāpēc man patika ar viņu doties uz luterāņu baznīcas dievkalpojumiem.

Abi mani brāļi bija pārāk mazi, lai viņus nomāktu grēku rūpes. Braucot vilcienā, biju dziļi iegrimusi domās. Man bija jārod risinājums lielajai problēmai. Pie kā es varētu vērsties, un kā es varētu no tās izkļūt? Arī mammai un omei bija nopietnas sejas. Viņas sēdēja man pretī un skatījās laukā pa logu. Es prātoju, par ko gan viņām būtu jāuztraucas. Jebkurā gadījumā viņas man palīdzēt nevarēja.

Atkal vienīgais, kas man varēja palīdzēt, bija Visvarenais Dievs. Bet kaut kā man negribējās vērsties tieši pie Viņa. Galu galā es biju viņu aizvainojusi jau toreiz, un tagad centos izvairīties no atzīšanās. Jutu, ka visām manām grēkošanas reizēm varētu sekot bargs sods.

Ko gan es varētu darīt lietas labā? Varbūt es varētu it kā kļūdīties un izlēkt no vilciena nākamajā stacijā? Bet nākamā stacija bija tieši tā, kurā mums bija jāizkāpj, tāpēc lec vai nelec, tas neko nemainītu.

Ejot baznīcas virzienā, mani soļi kļuva arvien smagāki un īsāki. Es apstājos it kā kādu gaidītu, un cerēju, ka šis kāds mani panāks. Pēkšņi, es atcerējos par savu Sargenģeli, kuru mēs lūdzām ikdienā par mums rūpēties. Viņam šoreiz nūdien bija kaut kas jādara manā labā. Es sāku ar viņu runāt. Es nebiju pārliecināta par viņa spējām, pilnvarām, cik lielus spēkus viņš pārvaldīja un cik spēcīgs viņš īstenībā bija. Skaidrs, ka viņš nav tāds kā Dievs, bet, ja es ļoti laipni palūgtu, lai viņš kaut ko darītu manis labā, varbūt tas varētu nostrādāt.

Baznīcā ar savu laipno eņģeli, kas atradās man blakus, es no metas ceļos patālāk prom no savas ģimenes un turpināju lūgties. Tad es jutu vieglu pieskārienu manam plecam, un mamma ļoti klusi man iečukstēja ausī, ka vācu priesteris klausīsies manu atzīšanos latviešu valodā, jo, kā mēs visi zinām, Dievs ir visvarens un visziņošs un saprot visas pasaules valodas. Mācītājs esot teicis, ka, sūdzot grēkus, mēs nerunājam ar priesteri, bet gan ar pašu Svēto Garu.

Tātad viss, kas man bija jādara, bija tas, ko es darīju Latvijā savas pirmās grēksūdzes laikā. Jāizstāsta Viņam savus grēkus, kuras es varēju atcerēties, un pateikt, ka man ir žēl, un, protams, atvainoties.

Vai šo brīnumaino iznākumu bija izkārtojis mans sargenģelis? Viss, ko es zinu – kopš tās dienas uzskatīju viņu par savu draugu. Mana sargenģeļa vārds ir Jēkabs. Viņš nekad neatstāj mani vienu. Kad es domāju par to, cik daudzās situācijās viņš mani ir glābis, es patiešām brīnos, kāpēc gan viņš tik cītīgi mani pieskata?

BURKĀNU KŪKA

Līdz 1944. gada decembrim bijām pieveikuši jau ļoti tālu ceļa gabalu. Bijam tikšūši gandrīz līdz Berlīnei, pirms atkal izdzirdējam briesmīgo troksni, kas nāca no Austrumiem. Mums sekoja frontes līnija. Vairākus mēnešus mūsu ģimene dzīvoja nelielā ciematīnā ar nosaukumu *Tiefensee*. Mūsu naktsmitne bija iekārtota nelielā būdiņā netālu no dzelzceļa stacijas.

Man tolaik bija deviņi gadi, un es gāju vietējā ciema skolā. Tur bija viena liela klase, kurā mācījās visa vecuma bērni. Skolotājs bija kāds vecāks vīrs ar koka kāju. Lai palīdzētu man apgūt vācu valodu, viņš izmantoja vācu-latviešu vārdnīcu. Kad to ievajadzējās, viņš man uzsauca: "*Sylvia, gib mir deine Vārdnīca*". Tad viņš man parādīja vārdus latviešu valodā, un tādā veidā es

saprātu, kādi mājas darbi man būs jāpilda. Reiz, noskaities uz vecākajiem zēniem, kas sēdēja pašā klases aizmugurē, viņš meta tiem ar spieķi. Tas lidoja pāri mūsu galvām, vainīgie metās prom un spieķis trapīja citiem, nevis palaidņiem, kam tas tika mērķēts.

Laika sprīdi pirms Ziemassvētkiem dzīve likās teju vai normāla. Austrumu vilcieni dažreiz apstājās arī mūsu mazajā stacijā. Mēs ievērojām, ka pasažieri pārsvarā bija jauni zēni un veci vīri formas tērpos. Gaisa uzlidojumi turpinājās gan dienu, gan nakti, bet bumbas pārsvarā tika raidītas uz Berlīni. Reiz, dienas uzlidojuma laikā, tētis redzēja no debesīm krītošu bumbvedēju. Mēs devāmies mežā, lai raudzītu, kā varam palīdzēt izdzīvojušajiem. Mēs atradām tikai lielus vraku gabalus, kas bija izkaisīti apkārtnē.

Patversme, kurā slēpāmies gaisa uzlidojumu laikā, bija šaura, dziļa tranšeja ar slīpām iekšējām un izejām abos galos. Tajā pietika vietas tikai desmit cilvēkiem un arī tikai tad, ja visi stāvēja kājās. Tranšeju iesaucām par stāvistabu, tāpēc mēs vairs turp negājām. Aukstajās ziemas naktīs mana māte uzskatīja, ka tranšeja nav labākā vieta, kur pārļaut nakti, tāpēc mēs palikām savās divās divstāvu gultās, kas bija saliktas kopā tā, lai trīs cilvēki līdzās varētu gulēt augstā un trīs – apakšstāvā. Mūsu būdā bija tikai viena istaba un neliela virtuve, tāpēc vairāk gultu nemaz nebija kur novietot.

Vecmāmiņa uzstāja, ka, izdzirdot sirēnas, mums visiem ir jāpamostas, jo jāpaspēj lūgt un nožēlot grēkus, pirms esam nomiruši. Mamma tam nepiekrita. Viņa bija pārliecināta, ka vismaz bērni nonāks debesis, neatkarīgi no tā, vai viņi ir aizmiguši vai nomodā. Es neuztraucos, jo man patika gulēt, un, lai arī būdama tikai deviņus gadus veca, es zināju, ka debesis būs patīkama vieta, kur pamosties.

Saulainās dienās mani sūtīja uz ciematu pēc smalkmaizītēm, kuras sauca par *Ründstuck*. Vēl karstas, tikko izvilktas no ceptuves, tās bija neizsakāmi gardas. Es apzinājos, ka man jābūt saprātīgai, tomēr līdz mājām savējo nekad neaiznesu, arvien to notiesāju jau pa ceļam.

Smalkmaizītes nebija vienīgais gardums. Veikalā man skārda kannā ar kustīgu rokturi un vāku iemērīja arī pienu. Pa ceļam uz mājām es allaž apstājos un piena virskārtu ielēju sniegā un tad baudīju labāko pašas gatavoto saldējumu pasaulē.

Tuvojās gada beigas. Mums visapkārt bija mežs, tāpēc par Ziemassvētku eglīti mums nebija jāraizējas. Dzelzceļa līnijas tālākajā pusē nebija nevienas celtnes un vienīgās ēkas mūsu pusē bija stacija, stacijas saimnieka māja un mūsu būda. Tuvejais ciemats atradās netālu no kalna, paralēli dzelzceļam

austrumu virzienā.

Kādu dienu, kad visi bija ārā, ielavījos virtuvē un savai ģimenei sagatavoju Ziemassvētku pārsteigumu. Viss, ko es varēju atrast tukšajos skapju plauktos, bija nedaudz cukura un dažī burkāni. Iespējams, mana māte kopā ar zēniem tieši tobrīd bija devusies iepirkties. Nebija gan daudz, ko pirkt, un to darīt vajadzēja ļoti apdomīgi, proti, pirkt tikai pašas nepieciešamākās lietas. Bet par to man galva nesāpēja, jo bija jāsteidz darboties ar burkāniem. Cik vien iespējams glieti, es tos pārgriezu gareniski uz pusēm, sakārtoju uz šķīvja, kā rīteņa spieķus, un pa virsu uzkaisīju cukuru. Centrā ievietoju dažus zaļus skuju zariņus no mūsu eglītes. Zaļā, baltā un oranžā krāsā uz šķīvja novietota galda vidū izskatījās burvīgi.

Kad pārējie atgriezās mājās, mana māte ieminējās, ka burkāni bija domāti vakariņām, bet galu galā mans radošais veikums tika novērtēts un atstāts kā galda rotājums. Neatceros, kas mums toreiz bija Ziemassvētku vakariņas, bet es ļoti lepojos, ka to gatavošanā esmu piedalījies arī es.

Mēs izgatavojām arī dažas pārsteiguma paciņas Ziemassvētku konfekšu formā. Tajās bija ietīti dažādi saldumi. Tos izmantojām, lai rotātu eglīti, un mums ļāva pašiem izdomāt, kā tos noformēt. Mums bija arī dažas īstas svecas, kas obligāti jāieliek katrā Ziemassvētku eglītē. Tās tika aizdegta svētku vakarā, kad visi pulcējās, lai kopā dziedātu un rādītu savus gatavotus priekšnesumus.

Lieki piebilst, ka vairums rotājumu eglītē nebija ilgi lietojami, izņemot papīra eņģeļus un vizuļus, ko bijām atraduši ārā. Tie bija plāni, sudrabi metāla sloksnes gabali, kas gaisa uzlidojumu laikā bija nokrituši no debesīm un izskatījās, itin kā būtu nolijis sudraba lietutiņš.

Pašā Ziemassvētku vakarā pie mūsu durvīm kāds klauvēja. Ārpusē stāvēja daži bērni no manas skolas un viņu vecāki ar dāvanām. Es saņēmu mikstu, rokām darinātu rotaļu lācīti, kuru nosēdināju blakus savai lellei Baibai zem egles. Lai gan es īpaši ar lellēm nespēlējos, tomēr man bija izdevies ceļā nosargāt savu Latvijas Baibu. Es biju pārliecinājusies, ka viņa arvien paliek ar mani kopā, lai kur mēs dotos. Tagad viņai bija draugs.

BUMBVEDĒJA AVĀRIJA

Skatīdamies ārā pa stacijas logu, mans tētis redzēja, ka atkal avarē kāda lidmašīna. Nelaime bija notikusi pavisam netālu no mūsu mājām, un mēs devāmies turp. Ejot cauri mežam, krūmos pamanījām dažus metāla gabalus un mazliet tālāk, daļu no fizelāžas, vismaz tā izskatījās.

(Turpinājums sekos)

LIGITA KOVTUNA

Kā padomju Latvijā gatavojās "x stundai"?

Ieskandinot ar Spēka dziesmu, oktobra sākumā tika atvērta Ilgoņa Upmaļa grāmata "Latvija – PSRS impērijas militarizētā kolonija". Grāmata atmasko militarizēto tautsaimniecību Latvijā un ir smaga apšūdzība PSRS impērijai, kuŗas sastāvā ilgus gadus bija okupēta Latvija. Grāmatas atvēršanas svētkus ar savu klātbūtni pagodināja Latvijas Valsts prezidents Egils Levits, kuŗš uzrunājot klātesošos, īpašu uzmanību veltīja grāmatas nosaukumam un jēdzienam "koloniāls". Rietumu zinātnē pēdējos divdesmit, trīsdesmit gados postkoloniālisma studijas ir viens virziens vai pieeja vēstures izpētei. Turklāt "Eiropas Parlaments ir tā starptautiskā institūcija, kas pirmo un gandrīz vienīgo reizi ārpus Latvijas minēja Baltijas valstu okupāciju koloniālisma aspektā – 1983. gada Eiropas Parlamenta rezolūcijā par situāciju Baltijas valstīs tajā brīdī, kad koloniālisms vēl bija aktuāls šajās teritorijās."

Valsts prezidents mudināja šo grāmatu izlasīt no pirmās līdz pēdējai lappusei, lai iegūtu kopēju priekšstatu par militāri rūpniecisko kompleksu un padomju okupācijas spēkiem Latvijā. Egils Levits atzinīgi novērtēja šī pētījuma augstos zinātniskos standartus un arī to, ka tas la-

Ilgonis Upmalis: "Latvijas valsts rūpniecību sāka iznīcināt 1940. gadā, turpināja 50. gados, un šā procesa sekas ir jūtamas vēl tagad"

sāms ļoti labā valodā, ir ilustrēts, ar norādēm uz dokumentiem.

Grāmatu dāvinās visām Latvijas skolām, augstskolām un bibliotēkām. Tā tapusi ar Eiropas Parlamenta lielākās politiskās frakcijas – Eiropas Tautas partijas (ETP) – atbalstu.

I. Upmalis darbojies 90. gadu sākumā Latvijas valdības izveidotā Krievijas armijas izvešanas kontroles birojā – bija tā vadītājs un autors vairākām iepriekš iz-

dotām grāmatām, kas stāsta par PSRS armijas klātbūtni Latvijā. Jaunās grāmatas apakšvirsraksts vēsta, ka tā veltīta PSRS militāri rūpnieciskā kompleksa ietekmei uz Latvijas ekonomiku 1940./1941. un 1945.–1991. gadā. Tā papildina stāstu, kādēļ pēc neatkarības atgūšanas sagruva padomju parauga Latvijas PSR rūpniecība: "Pie Latvijas PSR tautsaimniecības rūpniecības sabrukuma pēc 1990. gada vainojama

ne tikai tā laika Latvijas valdība, bet galvenokārt militārrūpnieciskā kompleksa darbības pārtraukšana Latvijā". Ilgonis Upmalis uzskata, ka "Latvijas valsts rūpniecību sāka iznīcināt 1940. gadā, turpināja 50. gados, un šā procesa sekas ir jūtamas vēl tagad."

Lai gūtu priekšstatu, cik ļoti padomju militārrūpnieciskā kompleksa metastāzes bija pārņēmušas visu Latvijas PSR tautsaimniecību, I. Upmalis ielūkojies Latvijas arhīvos glabātajos rūpniecības Pirmo (slepeno) daļu dokumentos. "Varu apgalvot, ka reti kuŗa Latvijas PSR rūpniecība neražoja produkciju militāri rūpnieciskajam kompleksam un grūti nošķirt, kur sākas un beidzas ražošana militārām un tautsaimniecības vajadzībām," saka autors. Darbā izmantoti dokumenti, kas padomju gados skaitījās slepeni, pēc PSRS iziršanas līdz 2014. gadam Krievijas arhīvos bija brīvi pieejami, bet

Putina varas laikā atkal pasludināti par neizpaužamiem.

Grāmatā izklāstīts konteksts – PSRS militārrūpnieciskā kompleksa tapšanas un attīstības vēsture, Latvijas pirmskaŗa tautsaimniecība un kādu iespaidu uz to atstāja 1939./1940. gada notikumi un padomju okupācija, Baltijas kaŗa apgabala izveide.

Padomju sistēma neparedzēja informēt strādniekus, kam domāts tas, ko tie ražo. Šāda informācija bija slepena. Strādājošajiem visbiežāk nebija ne jausmas, kam paredzēts aparāts, ko tie ražo.

Grāmatas autors atzīst, ka plašais publicētais uzskaitījums nemaz nav pilnīgs, jo ārpusē palikuši atsevišķu rūpniecību cechi, mazāka mēroga rajonu un pilsētu uzņēmumi, kā arī kolhozu un sovhozu ražotnes, kas arī nodarbojās ar PSRS armijas, tās Latvijas teritorijā izvietoto bazu, kopskaitā ap 300, apgādi.

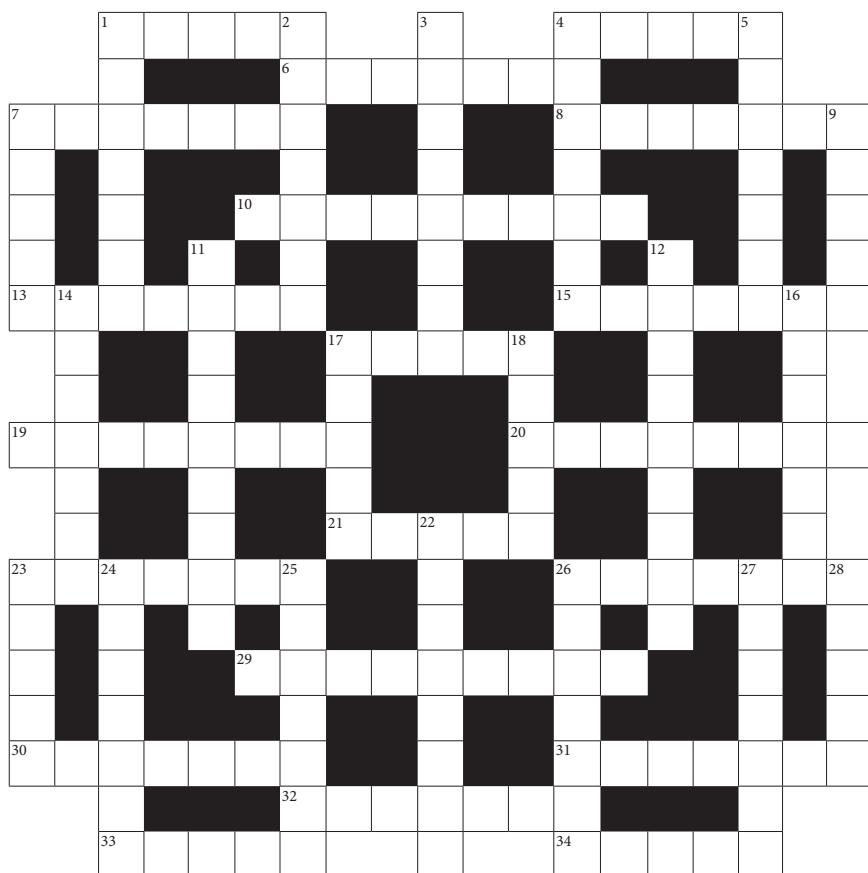
Īpaša nodaļa vēsta par Latvijas PSR uzņēmumu pienākumiem gatavoties "X stundai", tas ir, mobilizācijas rezervju uzkrāšanu, tāpat arī nodaļa "PSRS militāri ķīmiskā kompleksa darbība Latvijā" un stāsts par padomju raķešu bazu tīklu Latvijas PSR.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 1. Angļu dzejnieks (1795-1821). 4. Itāliešu dzejnieks (1265-1321). 6. Dzelzceļa pietura posmā Rīga Jelgava. 7. R. Vāgnera opera. 8. Angļu fiziķis (1824-1907). 10. Profesija. 13. Aligatoru dzimtas krokodils. 15. Mechanikas nozare. 17. Rupjš audums izšūšanai. 19. Telpa publikām lekcijām. 20. Valsts Eiropā. 22. Vienkāršais mehānisms. 23. Panātru dzimtas augs. 26. Decimāllogaritmā daļa aiz komata. 29. Sena spāņu

tautas deļa. 30. ASV pavalsts. 31. Lapu koks. 32. Kazrags. 33. Gredzenveidīga koraļļu sala ar lagūnu. 34. Zemes īpašumtiesības feodālismā.

Stateniski 1. Svirveidīgo kārtas putni. 2. Elektrodzinēja nekustīgā daļa. 3. Senatnīga vecfranču tautasdziesma. 4. Franču filozofs, matemātiķis un dabas zinātnieks (1596-1650). 5. Personas, ko kāda politiska vai valsts organizācija sūta uz citu valsti ar kādu uzdevumu. 7. Pēc

kāda laika. 9. Antiopju dzimtas dzīvnieks. 11. Strinkšķināmais stīgu mūzikas instruments. 12. Citrusaugš ar oranžiem, saldiem augļiem. 14. Aplāta. 16. Masīvas akmens kraujas. 17. Guļamvietas uz kuģa. 18. Manilas kaņepāji. 21. Daugavpils agrākais nosaukums. 23. Zodiaka zvaigznājs. 24. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 25. Tropu augs ar lieliem, sulīgiem, aromātiskiem augļiem. 26. Pilsēta Indijas dienvidos. 27. Prinča tituls Spānijā un Portugālē. 28. Ābolu šķirne.

Krustvārdu mīklas (Nr. 41) atrisinājums Līmeniski. 4. Amati. 5. Pikapi. 7. Rucava. 10. Džems. 11. Kasija. 12. Etvija. 13. Karalis. 16. Lesoto. 19. Lokans. 22. Taurupe. 23. Lekāls. 24. Laucis. 25. Statuja. 26. Bankas. 28. Ķirbis. 30. Klasika. 35. Tukums. 37. Ainaži. 38. Turku. 39. Skalbe. 40. "Jumava". 41. Nasta.

Stateniski. 1. Vaidava. 2. Rases. 3. Sirseņi. 5. Pokers. 6. Kosa. 8. Avis. 9. Araksa. 14. Raudava. 15. Laukumi. 17. Eseja. 18. Talka. 20. Okapi. 21. Naivi. 27. Nartas. 29. Batika. 31. Lestene. 32. Kraujas. 33. Akra. 34. Tapa. 36. Kross.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Palidzi! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas
www.liktendarzs.lv

IN MEMORIAM

Laris Strunke

(1931. gada 10. februārī Rīgā –
2020. gada 27. oktobrī Stokholmā)

Pagājušās nedēļas vidū *Facebook* atnesa skumju vēsti – 27. oktobrī Stokholmā 89 gadu vecumā Mūžības ceļos devies gleznotājs Laris Strunke. Šī ziņa at-rāva vaļā atmiņu vērtus uz to jaunības laiku, kad 1989. gada oktobrī mākslas mūzejā “Arsenāls” (tagad izstāžu zāle “Arsenāls”) atklājām viņa pirmo gleznu izstādi dzimtenē.

Tas bija vētru un dziņu laiks, kad visi dzīvojam brīvības alku pārņemti un kad piepeši varēja sazināties ar tautiešiem svešās zemēs, par kuriem maz ko zinājām. Tas bija tik satraucoši! Bet tad pazibēja ziņa, ka Rīgā notiks Zviedrijā dzīvojošā Laŗa Strunkes darbu izstāde. Viņa vārds vien bija fascinējošs, jo viņa tēvu Niklāvu Strunki zināja un augstu vērtēja ikviens kultūras vējos pabijis latvietis, atgādinot par to laimīgo laiku starpkaŗu periodā, kad Latvija spīdēja pašā kalna virsotnē brīva un lepna. Tikpat pievilcīgs un neparasts bija viņa jaunākā dēla stāvs – stiegrains, sportisks, kas nemaz nesaistījās ar bohēmiskajiem māksliniekiem. Laŗa seju rotāja mūžīgs smaids, ik mirkli tevī raudzījās labvēlīgs acu skatiens. Viņš runāja lēni. Ik kustība liecināja par iekšēji brīvu cilvēku, kuŗa priekšā krīt visi šķēršļi. Arī apģērbs pastiprināja citādību, kas īpaši krita acīs padomju laika dzīves pelēkumā un vienveidīgumā.

Tikpat neparasta bija no Zviedrijas atvestā glezniecība. Milzu audekli, kas teju ietilpa “Arsenāla” varenajās sienās (to-reiz izstādes notika tikai vienā zālē, citas gaidīja remontu) un kuŗos askētiskās krāsās atklājās te monumentālas ostas, ceļa, ezera vai jūras liča, jūras zīmju vai arhitektonisks motifs. Kā izrādījās vēlāk, motīvu nebija daudz, bet tie atkārtojās nevaldāmā strauēmē vēl un vēl, līdz tie saplūda un pazuda to skaidrās kontūras un līdz lieta transformējās idejā – krāsu ritmos. Visā savā daiļradē Laris Strunke ir virzījies no reāla motīva līdz abstraktam krāsu, ritma, telpas un gaismas gleznojumam uz milzu audekliem. Mākslinieka

radošās dzīves pamatā, kā šķita, ir jūtas un garīgais pārdzīvojums. Tā ir bijusi ietiekšanās irracionālajā, citā Visumā.

Bet varbūt tā allaŗ bija tiekšanās būt brīvībā, sevi neierobeŗojot, sagraujot jebkādus šķēršļus, sevis apliecinājums krāsās. Tas sākās vēl pirmskaŗa Rīgā, kad pusaudŗa vecumā sāka gleznot tēva darbnīcā. Vēlāk jau Stokholmā pēc klasiskās ģimnazijas beigšanas viņš mācījies mākslas skolā un tad Stokholmas mākslas akadēmijā. 1959. gadā sāka savu izstāžu darbību, kas rezultējās ar daudzām personālizstādēm Zviedrijā un Latvijā. Laris Strunke arī piedalījies zviedru mākslinieku grupu izstādēs visā plašajā pasaulē – Ungārijā, Kanadā, Itālijā, Meksikā, Vācijā, Austrijā, Ķīnā un kļuvis par vienu no redzamākajiem Zviedrijas māksliniekiem.

Laris Strunke ir saņēmis augstāko Zviedrijas apbalvojumu – Prinča Eiŗena medaļu, 1990. gadā kļuva arī par PBLA Kultūras fonda laureātu, bijis Latvijas Kultūras fonda stipendiāts, bet 2003. gadā ieguvis augstāko Latvijas apbalvojumu – Triju Zvaigŗņu ordeni. Laris Strunke bija arī Zviedrijas Valsts mākslas padomes un Karaliskās brīvo mākslu akadēmijas loceklis. Kaut arī gleznotājs gandrīz visu mūŗu nodzīvojis Zviedrijā un bijis ļoti augstu vērtēts tās sabiedrībā, viņš nekad neaizmīrsa Latviju, sarīkodams Rīgā četras gleznu izstādes. Piebildīsim arī to, ka 2004. gadā Rīgā nāca klajā Gundegas Cēberes grāmata par mākslinieku, 2014. gadā uzņemta Maijas Smildziņas un Laimas Slavas filma.

Bet nu jau viņš drīz vien gleznos Debesu dārzos – pirms tam gan 18. novembrī Ādolfā Frederika baznīcā Stokholmā notiks atvadiŗšanās no viņa, “lielā zviedra” ar latvieŗu saknēm – Laŗa Strunkes.

Visdziļāko cieņu aizgājējam un līdzjutību Laŗa Strunkes tuviniekiem un viņa talanta cienītājiem avīzes vārdā izsaka

Māris Brancis

LĪLIJAI ZĪVERTEI
AIZEJOT...(1919. gada 26. decembris –
2020. gada 22. oktobris)

dzēta un justā. Šīs domas ir smeldzīgas kā Emila Dārziņa „Melancholiskais valsis” – skaņdarbs, kas Līlijai ļoti patika. Viņa man vienmēr paliks atmiņā tāda – mazo radioaparātu pie sejas piespiedusi, jo pasauleslavenos skaņdarbus Metropolitēna operā vairs nevarēja klausīties klātienē. Bet viņa turpināja dzīvot šajā mūzikā. Un gaidās, kad pār Ņujorkas viesmīlīgā dzīvokli-

Visu dienu dega sveces, liesmiņām nemierīgi plīvojot... naktī pienāca ziņa, ka miŗš cilvēks aizvēris Līlijas acis... Tās vērigās acis, ārsta acis, dāsna cilvēka acis, drauga acis... Iespējams, kad cilvēka pēdējā elpa izdzīsusi, mēs maz ko, bet noteikti varam saprast, cik šis cilvēks mums bijis svarīgs, kāda svētība tā bijusi mūsu dzīvē. Un censties atcerēties kaut daļu no skaidā – kopā pārdzīvotā, re-

ŗa sliekšni nāks – radi, draugi, kaimiņi. Un vienmēr sagaidīja. Tāda bija Līlijas dzīves charmōniskā izskaņa – nebūt aizmirstai un pašai neaizmirst nevienu savējo. Lielais Likteņa lēmējs ir nolaidīds zizli, pēdējais akords izskanējis, priekšķars ir aizvēries...

Mani bērni, mani draugi un es – no sirds izsakām līdzjutību Līlijas tuviniekiem un draugiem.

Anita Mēlupe

MATĪSS KUKAINIS
ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantoŗana.
- Īpaŗuma pirkŗana un pārdoŗana.
- Meŗa apsaimniekoŗana un pārdoŗana.

Valŗņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

Fonds “Namejs” aicina ikvienu dot savu ieguldījumu, lai varam atbalstīt veterānus, kaŗavīrus un viņu ģimenes!

ATCERIES SAVĒJOS!

Valsts aizsardzības un patriotisma fonds “Namejs”
Reġ. nr. 40008240249
Konta nr. SWED bankā
LV45HABA0551040447334

Pievienosimies arī mēs!

Skatiet arī sociālajos tīklos:
www.facebook.com/FondsNamejs

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēŗanas bieŗumu:

- Atkārtojot vienu un to paŗu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmēŗā no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to paŗu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtojot vienu un to paŗu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM:
• 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
• **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:
Ģertrūdes iela 27
Rīga, LV - 1011
Tālrunis + 371 67326761
Tālrakstis +371 67326784

Darba laiks:
Pirmdien – 9-17
Otrdien – 9-17
Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reġ. nr. 1144.
Rietumeiropas latvieŗu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P,O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tāl. (redakcijā) +371 67326761,
+371 29439423,
Tālrakstis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju varat pasūtīnāt tāpat kā līdz šim.
• par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
• par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
• 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.
Izdrukājot iespējama krāsaina versija.

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīnāt Amerikas latvieŗu avīzi *Laiks* – tie paŗi 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās paŗas, kas kopŗ 2001. gada bijuŗas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.
• par 6 mēn. – EUR 186
• pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Dāvanā *Laika* Mākslas kalendārs 2021!

Samaksa: naidu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā:
AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi BL
un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.
Latvieŗu organizāciju un **privātie sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu vienslejiġā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

Komerčiālie sludinājumi EUR 12 par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai sevārdū parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepiecieŗama iepriekŗēja vienoŗšanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumus iemaksāt:
Biedrības *Laiks-BL* kontā –
SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

SPORTS

SPORTS

SPORTS

SPORTS

PAR PASAULES HOKEJA ČEMPIONĀTU

Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (JV) šaubās, vai drošības apsvērumu dēļ paši hokejisti pavasarī gribētu braukt uz pasaules čempionāta (PČ) spēlēm, ja tās notiktu Baltkrievijas galvaspilsētā Minskā. Intervijā TV3 raidījumam *900 sekundes* premjers uzsvera, ka Latvija ir gatava rīkot iepriekš plānotās pasaules hokeja čempionāta spēles Rīgā, ja vien epidemioloģiskie apstākļi to ļaus. "Protams, mēs no Latvijas puses esam gribīgi un gatavi būt līdzriekotāji šajā hokeja čempionātā, visi priekšdarbi notiek. Es domāju, ja vien epidemioloģiskie apstākļi to pieļautu, tas būtu lielisks notikums Latvijai ļoti daudz iemeslu dēļ. Mums bažas ir par otro posmu, kas paredzēts Minskā. Ja ne kas cits, tad ir ļoti liels jautājums par drošības apstākļiem," skaidroja politiķis.

Latvijas hokeja izlase

Kariņš netieši puda bažas par to, kā Baltkrievijas tiesībsargājošās iestādes varēs nodrošināt kārtību hokeja čempionāta spēļu laikā, ja tās vardarbīgi vērsās pret saviem iedzīvotājiem, kad tie miermīlīgi pieprasa valdības maiņu un brīvas, demokratisks vēlēšanas. "Mēs plānojam rīkot savu posmu pie mums. Ir jautājums, vai posms Baltkrievijā vispār varētu notikt, pat ja gribētu, lai tas notiek. Es esmu šobrīd ļoti šaubīgs, ka būtu pietiekama komanda, kas uz turieni būtu gatava braukt tieši drošības apsvērumu dēļ," norādīja Kariņš. Vienlaikus viņš atturējās komentēt Starptautiskās Hokeja federācijas (IIHF) paustos pārmetumus Latvijai par šantāžu saistībā ar plānotā čempionāta rīkošanu. Premjers norādīja, ka nekomentēs "viena cilvēka izteikumus".

LATVIJA PASAULES ČEMPIONĀTU VARĒTU UZŅEMT DIVĀS HALLĒS

Starptautiskās hokeja federācijas (IIHF) prezidents Renē Fāzels izskatījis arī iespēju, ka 2021. gada pasaules čempionāts varētu tikt uzņemts divās Latvijā esošās hokeja hallēs, ziņo medijs *Sports Illustrated*.

Renē Fāzels

IIHF ģenerālsēkretārs Horsts Lihtners iepriekš jau izteicies negatīvi par Latvijas valdības lūgumu atteikt Baltkrievijai tiesības organizēt nākamā gada pasaules čempionātu hokejā tajā esošās politiskās situācijas dēļ. Viņa izteikumiem sarunā ar mediju *Sports Illustrated* sadaļu *The Hockey News* piekritis organizācijas prezidents Renē Fāzels. "IIHF statūtos un noteikumos rakstīts, ka nevaram diskriminēt politisku saistību dēļ," atzīst Fāzels. "IIHF misija ir veicināt hokeja attīstību visā pasaulē. Lai to paveiktu, mums jābūt spējīgiem strādāt ar dažādām valstīm. Tāpēc bijām vilušies, ka Latvijas valdība lūdza IIHF Minskā plānoto čempionāta daļu nodot kādam citam."

"KAS NĀK NO SIRDĀS, TAS IET UZ SIRDĪ"

Talsiniece Elita Blumbaha sevi apliecinājusi kā aizrautīgu Eiropas Sporta nedēļas treneri, aktīvi strādājot ar senioriem. Lai gan Elita treniņos allaž ir iedvesmojoša – smaidīga, rosīga un enerģijas pilna – sports patiesībā ir mazākā daļa no treneres ikdienas, turklāt vingrinājumi tiek rādīti, pārvarot sāpes kājā. Elitai pieder sava mākslas studija Art, kurā viņa rada gan gleznas, gan tetovējumus.

Kas nāk no sirds, tas iet uz sirdi. Šis ir sauklis, kas raksturo ikvienu Elitas darbu. "Ja varētu uz mirkli samainīt vietām veselus cilvēkus ar tiem, kuri ir spiesti sēdēt ratiņkrēslā, senioru skaits sporta nodarbībās būtu trīs reizes lielāks. Cilvēki nenovērtē to, kas viņiem ir dots!" uzsver trenere. Elita ir aktīva dzīvesveida piekritēja un vada dažādus treniņus – pilates un TRX treniņus, iepriekš ļoti ilgu laiku strādāja arī par deju pasniedzēju, kā arī skolotāju bēr-

nu nometnēs. Tagad vairāk strādā ar projektiem, jo tas ir interesanti. (Pēc žurnāla *Sports*)

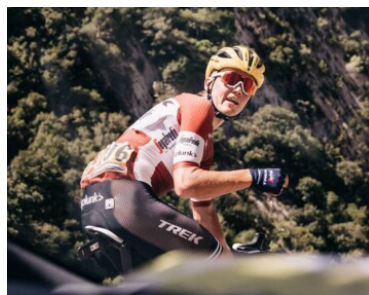
RITENBRAUKŠANA

Latvijas ritenbraucējs **Emils Liepiņš** (*Trek-Segafredo*) *Vuelta a Espana* sacensībās devītajā posmā (157,7 km) izcīnīja augsto 13. vietu. Uzvarēja vācietis Paskāls Akermans.

Emils Liepiņš

Latvijas šosejas ritenbraucējs **Toms Skujiņš** uz diviem gadiem pagarinājis līgumu ar UCI Pasaules tūres komandu *Trek – Segafredo*, informē vienība.

Toms Skujiņš // Foto: Jojo Harper

Jaunais līgums 29 gadus vecajam Skujiņam ir pagarināts līdz 2022. gada sezonas beigām. Turklāt latvietis būs viens no komandas kapteiņiem.

ZEM BASKETBOLA GROZIEM

Spānija. *Melilla Sport Capital* Astūrijā zaudēja *Oviedo Baloncesto* – 76:82. **Andris Misters** kļuva par Melillas rezultatīvāko spēlētāju, 26 minūtēs sametot 19 punktus.

Andris Misters (ar bumbu)

Itālija. Sestajā kārtā pārceltas divas spēles ar latviešu līdzdalību. **Andreja Gražula** un *Trieste* cīņa izbraukumā pret *Cantu* nenotika, jo pretinieku komandā reģistrēti astoņi inficētie. **Jānis Blūms** un *Reggio Emilia* mājās neuzņēma

Piedalīsies Guna Teichmane, rečitācija, Maija Nāberinga, rečitācija un klavieres, *Benjamin Broecker*, rečitācija, Dita Lammerse, čells.

Skanēs Jāzeps Vītola un Jāņa Mediņa kompozīcijas un tiks lasīti Jāņa Jaunsudrabiņa un Jāzeps Vītola teksti.

Izstādē Jāņa Jaunsudrabiņa gleznas no Jāņa Vintera privātās kolekcijas.

Tuvākai informācijai: BronislawHubermanForum.com

Treviso 11 pozitīvu PCR testu dēļ.

Krievija. VTB līgā Maskavas CSKA basketbolisti savā laukumā uzvarēja Krasnojarskas *Enisey* ar 109:60. **Jānis Strēlnieks** 17:44 minūtēs realizēja visus četrus metienus no spēles un guva 10 punktus.

Francija. Nacionālās basketbola līgas (LNB) valde paziņoja, ka, ņemot vērā pašizolācijas režīma sāksanos 30. oktobrī, pārceļ visas šajā nedēļas nogalē paredzētās spēles. Nenotika **Richarda Lomaža** un *Lyon Villeurbanne* izbraukuma cīņa pret *Le Portel*.

Polija. Ļubļinas *Start* savā laukumā zaudēja Varšavas *Legia* ar 79:82, kopvērtējumā atkāpjoties uz otro vietu. **Mārtiņš Laksa** 30:26 minūtēs guva 13 punktus.

GUTKOVSKIS IZCILS POLIJAS KAUSA IZCĪNĀ

Latvijas futbola izlases uzbrucēja Vladislava Gutkovska gūtie vārti viesos pret savu bijušo komandu *Nidzicas Bruk-Bet Termalica* palīdzēja Čenstohovas *Rakow* komandai izcīnīt uzvaru Polijas kausa 1/16 finālā, kamēr Polijas ekstraklases sestās kārtas cīņā zaudējumu viesos cieta bez savainotā Pāvēla Šteinbora spēlējošā *Belastokas Jagiellonia*.

Rakow Nidzicā ar 2:0 (1:0) pārspēja *Bruk-Bet Termalica* vienību.

Gutkovskis bija sākumsastāvā un 13. minūtē guva pirmos vārtus, nodrošinot Čenstohovas futbolistu iekļūšanu astotdaļfinālā. 83. minūtē, kad rezultāts jau bija 2:0 viesu labā, Latvijas uzbrucējs tika nomainīts. Otrus vārtus viesu labā 74. minūtē guva Ivi. Tikmēr vārtsarga Pāvēla Šteinbora pārstāvētā *Belastokas Jagiellonia* viesos ar 0:3 (0:1) atzina Ščecinas *Pogoń* pārākumu. Šteinbors savainojuma dēļ nebija komandas pieņemumā.

BOBSLEJISTU TRAUMAS NEIETEKMĒS SEZONAS SĀKUMU

Latvijas bobsleja izlases galvenais treneris Sandis Prūsis uzskata, ka braucēju traumas neietekmēs gaidāmās sezonas sākumu. Pasaules kausa izcīņa bobslejā un skeletonā sāksies tieši Siguldā, turklāt sacensības notiks divas nedēļas pēc kārtas. Ja skeletonistiem un bobslejistiem būs divas sacensības, tad vīriešu konkurencē bobslejā divniekos Siguldā tiks sadalīti četri medaļu komplekti. Tāpēc treniņus Siguldā aizvadījuši arī citu valstu pārstāvji – bijuši gan čeči, poļi, ukraiņi, gan angļi un arī citu valstu pārstāvji.

Latvijas Bobsleja un skeletona federācija (LBSF) uzsver, ka lielākās priekšrocības šobrīd ir pašmāju sportistiem, kuri var aizvadīt visvairāk treniņbraucienus Siguldā trasē. Latvijas izlase tikusi pie jaunām BTC divnieku kamanām, kuņas šobrīd izmēģina gan Ralfs Bērziņš, gan arī Oskars Ķibermanis. Būs arī jaunas četrinieku kamanas, bet tās izmēģināt varēs tikai decembrī, kad notiks gatavošanās trešajam un ceturtajam etapam Pasaules kausa izcīņā Īglsas trasē Austrijā. Par Latvijas ekipāžu sastāviem vēl netiek domāts. Treneris Sandis Prūsis plānojis nākamnedēļ aizvadīt kontroltreiņus.

"Šobrīd spriest, kas ar ko brauks, vēl ir pārāgri. Pagaidām notiek vēl tikai gatavošanās sezonai. Nākamā nedēļā būs tāda kā kontroles nedēļa, pēc tās jau varētu izkristalizēties iespējami sastāvi vismaz pirmajiem posmiem Siguldā," LBSF citē Prūsis teikto. Vaicāts, vai visi Latvijas bobslejisti ir veseli un bez traumām, treneris atbildēja noliedzoši.

"Nekad jau nebūs tā, ka no 25 sportistiem visi ir pilnīgi veseli un bez traumām. Protams, ka kādam ir kāda trauma, bet es teiktu, ka nav nekas tik traģisks, lai tas varētu ietekmēt sezonas sākumu Latvijas komandām," sacīja Prūsis. Šobrīd vēl grūti prognozēt, cik valstu ekipāžas piedalīsies Siguldā posmā, bet interese esot liela. Visticamāk nepiedalīsies ASV un Dienvidkorejas komandas, kas plāno sezonas pirmo pusi līdz gadu mijai pavadīt savās trasēs. Pasaules kausa izcīņas pirmās un otrās posms notiks Siguldā no 16. līdz 29. novembrim. Sacensības, kā ierasts, risināsies nedēļas nogalēs.

Titulētais bobsleja stūmējs **Jānis Strenga** neturpinās profesionāla sportista gaitas, Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) preses konferencē paziņoja Izglītības un zinātnes ministrijas Sporta departamenta direktors Edgars Servers. Bobslejista gaitas noslēdzis arī stūmējs Helvijs Lūsis. Abi sportisti ar novembri vairs nebūs iekļauti LOV nākamās sezonas ziemas sporta veidu sastāvā.

Strenga 2014. gadā bija viens no trim stūmējiem Oskara Melbārža stūrētājās bobsleja kamanās. Latvijas četrinieks izcīnīja sudrabu, bet vēlāk Aleksandra Zubkova ekipāža par dopinga noteikumu pārkāpumiem tika diskvalificēta, kā rezultātā latvieši zelta godalgu saņēma pērn Siguldā, speciāli izveidotā svīnīgā ceremonijā. Karjeras laikā Strenga četrinieku konkurencē nopelnīja visa kaluma pasaules čempionāta medaļas, tāpat viņš kaldinājis astoņus panākumus Pasaules kausa izcīņas posmos, kuņos septiņreiz izcīnīta otrā vieta, bet vēl piecās sacensībās kāpts uz goda pjedestāla zemākā pakāpiena. Startējot divniekos, Strenga ar Melbārdi Phjončanā ieguva bronzu, bet Pasaules kausā vienreiz izcīnīja otro vietu.

Daļā no panākumiem kopā ar Strengu bijis arī Lūsis, kuņa rēķinā divas bronzas medaļas Pasaules kausa posmos četriniekos. Godalgas sportists ar pārējiem Melbārža ekipāžas dalībniekiem izcīnīja 2011. un 2019. gada sezonās.

P. Karlsons

Sludinājumus un reklāmu laikrakstā iesniedz ērti arī no sava tālrunā!

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Plānotie nākamie Rīgas Evaņģēliskā draudzes dievkalpojumi:

8. novembrī plkst.13

18. novembrī Valsts svētku dievkalpojums

13. decembrī plkst. 13

24. decembrī Ziemassvētku dievkalpojums.

Draudzes valde rūpīgi seko līdzi pandēmijas ierobežojumu

noteikumiem un piemēros dievkalpojumu kārtību, vietu un procesu valsts noteiktiem ierobežojumiem.

Jūsu RED valde un mācītāja Dace Balode

VĀCIJĀ

8. novembrī Vācijas pilsētā Breizachā (*Breisach am Rhein*) paredzēts sarīkojums par tematu "Latviešu mākslinieki trimdā".